

Fotografická výstava inspirovaná Yosaifem Cohainem

BcA. Viktorie Sedlářová

Diplomová práce
2023

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Arts Management

Akademický rok: 2022/2023

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: BcA. Viktorie Sedlářová
Osobní číslo: K21325
Studijní program: N0288P310001 Arts Management
Forma studia: Prezenční
Téma práce: Fotografická výstava inspirovaná Yosaifem Cohainem

Zásady pro vypracování

1. Zpracujte rešerši odborné literatury spojené s tematikou diplomové práce.
 2. V návaznosti na teoretické poznatky stanovte cíl práce, metodický postup a určete výzkumné otázky.
 3. Analyzujte současný stav řešené problematiky, navrhněte a realizujte výzkumy zaměřující se na danou problematiku, které pomohou odpovědět na výzkumné otázky.
 4. Ze zjištěných dat vyvodte závěry a zhodnoťte naplnění cílů práce.
 5. Na základě toho odpovězte na výzkumné otázky a vypracujte projekt.
-

Forma zpracování diplomové práce: tištěná/elektronická

Seznam doporučené literatury:

- COELN, Peter, Achim HEINE a Andréa HOLZHERR, ed. *Magnum's first*. Ostfildern: Hatje Cantz Verlag, 2008, 210 s. ISBN 9783775722155.
- FESL, David a Isabela GROSSEOVÁ, ed. *After life výstavy*. Praha: Akademie výtvarných umění v Praze, 2019, 157 s. ISBN 978-80-87108-80-2.
- GEORGE, Adrian. *The curator's handbook*. New York: Thames & Hudson, 2015, 1 online zdroj (333 stran). ISBN 9780500772621. Dostupné také z: <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&scope=site&db=nlebk&AN=3180090&authtype=ip,shib&custid=s3936755>
- MARINCOLA, Paula, ed. *What makes a great exhibition?*. Philadelphia: Philadelphia Exhibitions Initiative, c2006, 184 s. Questions of practice. ISBN 9780970834614. Dostupné také z: <http://www.loc.gov/catdir/toc/fy0710/2005910486.html>
- SÝKOROVÁ, Lenka, Lenka SÝKOROVÁ a Lenka SÝKOROVÁ. *Nezávislé kurátorství ve volném čase: nezávislý kurátor a umělec-kurátor na české vizuální scéně 2000-2016 = Independent curating as a leisure activity : an independent curator and artist-curator on the Czech visual art scene in 2000-2016*. V Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, [2016], 193 s. Projekty. ISBN 9788075610287.
- VESELÁ, Romana, ed. *Pozice kurátor: poznámky správců umění a designu*. V Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, 2016, 118 s. Projekty. ISBN 9788075610355.

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Vít Jakubiček, Ph.D.**
Kabinet teoretických studií

Datum zadání diplomové práce: **1. prosince 2022**

Termín odevzdání diplomové práce: **19. května 2023**

Mgr. Josef Kocourek, Ph.D.
děkan

Mgr. Eva Gartnerová, Ph.D.
vedoucí ateliéru

Ve Zlíně dne 1. prosince 2022

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

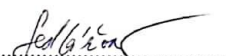
- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považuji se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: 5.5.2023

Jméno a příjmení studenta: VICTORIE ŠEDÁŘOVÁ

podpis studenta

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá hned dvěma tematickými celky. První stránky dokumentu představují osobu, od které se od začátku do konce odvíjí celá práce a tím je izraelský pedagog a fotograf Yosaif Cohain. Následující kapitoly promlouvají jak o jeho vlastní tvůrčí kariéře, tak i o té akademické, kdy se text volně přesouvá k podtématu Bezalelovy akademie umění a designu v Jeruzalémě, kde dlouhá léta působil jako výrazný představitel učitelského sboru na oboru fotografie. Metodika běžného konceptu vyučování díky jeho působení nabrala jiný směr prostřednictvím svého přelomového kurzu „Learning to see“, který se soustřeďuje na znovuprobuzení lidských pocitů a prožitků nejen při kreativní kariéře každého umělce.

Druhý tematický celek se soustřeďuje na odvětví výstavnictví fotografie. Ten vysvětluje základní postupy a procesy při vytváření výstav. Tato samostatná kapitola připravuje čtenáře diplomové práce na praktickou a dále projektovou část dokumentu, která se zabývá přípravou vlastní fotografické výstavy inspirované panem Cohainem a jeho kurzem.

Klíčová slova: Fotografická výstava, Yosaif Cohain, Bezalel, Café Guerbois

ABSTRACT

The thesis deals with two thematic units. The first pages of the documentary represent the person from which the whole work unfolds from beginning to end and that is the Israeli educator and photographer Yosaif Cohain. The following chapters talk about both his own creative career and the academic one, where the text moves freely to the subtopic of the Bezalel Academy of Arts and Design in Jerusalem, where he served for years as a prominent representative of the faculty in the field of photography. The methodology of the common concept of teaching has taken a different turn through its groundbreaking "Learning to see" course, which focuses on reawakening people's feelings and experiences not just in the creative career of each artist.

The second thematic unit concentrates on the exhibition photography sector. This explains the basic procedures and processes of creating exhibitions. This separate chapter prepares readers of the thesis for the practical and project part of the documentary, which is

preoccupied with the preparation of mr. Cohain's own photography exhibition and his course.

Keywords: Photography exhibition, Yosaif Cohain, Bezalel, Café Guerbois

Děkuji panu Mgr. Vítu Jakubíčkoví, Ph.D. za vedení mé diplomové práce a ze cenné rady především během přípravy výstavy.

Děkuji mé rodině a přátelům za jejich podporu, trpělivost a pomoc při studiu.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	10
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 YOSAIF COHAIN	12
1.2 BEZALELOVA AKADEMIE UMĚNÍ A DESIGNU	14
1.2.1 Boris Dov Schatz.....	14
1.2.2 Existence akademie	16
1.3 NOVÝ JACK, JOSEPH AND MORTON MANDEL BEZALEL KAMPUS	18
1.4 PŘÍCHOD FOTOGRAFIE NA BEZALEL	23
2 LEARNING TO SEE	25
2.1 PRÁCE STUDENTŮ VE SKUPINÁCH CAFÉ GUERBOIS	25
2.2 „LEARNING TO SEE“ V ČESKÉ REPUBLICE.....	26
2.3 METODY UČENÍ VIDĚT SKRZ MOTIVACI	26
2.3.1 „Is it art? Is it interesting?“	26
2.3.2 „Fly High“	26
2.3.3 „It’s about changing concepts, about change at everything“	26
2.3.4 „This is wonderful!“	27
3 FOTOGRAFIE A VÝSTAVNICTVÍ	29
3.1 ROLE KURÁTORA.....	29
3.2 ZÁKLADNÍ POSTUPY PŘI VYTVÁŘENÍ VÝSTAVY	30
3.2.1 Návrh.....	30
3.2.2 Námět	31
3.2.3 Libreto	31
3.2.4 Scénář.....	32
3.3 VÝBĚR MÍSTA	32
3.4 CO MÁ BÝT VYSTAVENO.....	33
3.4.1 Rozmístění.....	33
3.5 KONCEPCE A FORMA DĚL	35
3.6 INSTALACE	36
3.7 PROVOZ A DEINSTALACE VÝSTAVY	37
II PRAKTICKÁ ČÁST.....	38
4 KURZ LEARNING TO SEE-ROZHOVORY SE STUDENTY.....	39
4.1 RESPONDENT Č. 1- OBOR DESIGN SKLA.....	39
4.2 RESPONDENT Č. 2- OBOR DESIGN PROSTORU	42
4.3 RESPONDENT Č. 3- OBOR DESIGN OBUVI.....	44
4.4 RESPONDENT Č. 4- OBOR REKLAMNÍ FOTOGRAFIE	46
5 VYODNOCENÍ ROZHOVORŮ SE STUDENTY.....	48

6	ROZHOVOR S YOSAIFEM COHAINEM.....	49
6.1	VYHODNOCENÍ ROZHOVORU	52
7	PŘÍPRAVA VÝSTAVY CAFÉ GUERBOIS.....	53
7.1	TÉMA	53
7.3	AUTOŘI FOTOGRAFIÍ.....	54
7.5	ANOTACE	58
7.6	ROZPOČET VÝSTAVY	59
III	PROJEKTOVÁ ČÁST	60
8	INSTALACE.....	61
8.1	UMÍSTĚNÍ VÝSTAVY, ARCHITEKTONICKÉ A MONTÁŽNÍ ŘEŠENÍ VÝSTAVY	61
8.2	PRVNÍ NÁVRH.....	63
8.3	DRUHÝ NÁVRH	65
9	VERNISÁŽ	67
9.1	FOTODOKUMENTACE.....	67
ZÁVĚR		74
9.2	CÍL PROJEKTU.....	74
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	75
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	78
	SEZNAM OBRÁZKŮ	79
	SEZNAM TABULEK.....	83

ÚVOD

Fotografie je od jejího začátku médiem, na kterém se dá nejlépe sledovat, co se stalo s naším světem ve smyslu jeho neustálého proměňování. Jejím vynalezením současně vzniká víra v její autentičnost, věrohodnost a pravdivost (Mrázková, 1989, s. 4). Na druhé straně v dnešní době přibývá fotografií, které využívají pravého opaku. Pomocí programů pro jejich úpravu vzniká lež, avšak s tím dojmem, že tomu tak není. Tato skutečnost je v momentální situaci dobře znát díky reklamním snímkům, sociálním sítím, kde je fotografie mnohdy v roli zbraně, která spíše ubližuje, než aby plnila svůj prvotní záměr. Autenticita je a vždy byla opomíjenou silnou stránkou člověka, a proto se k ní mnoho fotografů přiklání. Jedním z nich je i fotograf, kterého měla autorka práce možnost poznat díky jeho návštěvě na Univerzitě Tomáše Bati a kterému je věnována tahle práce. Je to člověk, který ve svém životě upřednostňuje pravdivost, vlastní názor a vlastní styl a to nejen jako lidský postoj. Je jím pan Yosaiř Cohain, izraelský fotograf a pedagog na Bezalelově akademii umění a designu v Jeruzalémě. Jeho návštěva České republiky byla zdůvodněna pořádáním svého proslulého fotografického workshopu „Learning to see“ na půdě Fakulty multimediálních komunikací, kterého se autorka účastnila a ve kterém také později pochopila, že v něm nejde za každou cenu vyfotit po všech stránkách perfektní obraz, ale spíše zachytit realitu, náhodu a krásnou prostotu života v takové formě, jaká právě je. Kurz i samotná osobnost pana Cohaina má nebyvale silný dopad na velký počet studentů, kteří jej absolvovali. Jeho odrazem je nejen tahle diplomová práce, ale i další disertační práce a projekty, které jím byly inspirovány. Autorka byla touto akcí zasažena natolik, že kurz a jeho studenty nechala vyniknout ve formě výstavy, která se konala v květnu letošního roku a nesla název Café Guerbois. Pro to však potřebovala zmapovat i jiná témata, jako je samotný proces přípravy fotografické výstavy a jakou roli v ní hraje její kurátor. Diplomovou práci pak v návaznosti na uplynulý kurz doplnila i o „výzkumnou“ část ve formě rozhovorů se studenty, kdy tématem povídání je zkušenost a dojmy pramenící z tohoto semináře. Rozhovory byly vedeny mezi účastníky z různých oborů, což podtrhuje skutečnost, že je workshop otevřený pro všechny typy tvůrčích osobností. Jako pomyslnou třešničkou na dortu bylo zpracováno interview i se samotným panem Cohainem, se kterým se pomocí několika otázek rozebírala nejen důležitost vidění a dívání se pod nohy, ale i kolem sebe. To je totiž základní esencí fotografie a jeho studijní metody v rámci představeného kurzu. V pár větách se dotknul i tématu hledání vlastní techniky a její (ne)důležitosti při jakékoliv umělecké činnosti a velké moci mladých studentů, kteří napomohli k jeho opakované návštěvě státu za účely vzdělávání.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 YOSAIF COHAIN

K fotografickému řemeslu měl Yosaif Cohain vztah už od malička, když jako dvanáctiletý chlapec doma objevil temnou komoru svého otce, amatérského fotografa. Tato časně zrozená vášeň se postupně stupňovala napříč Yosaifovým životem a po dokončení bakalářského studia biologie a hebrejštiny se v roce 1969 rozhodl prohloubit své fotografické vzdělání na Rochersterském institutu technologie. Už tehdy se začínal věnovat novým obzorům a experimentu ve fotce a sám od sebe přistupoval k focení tak, jak jej předává nyní svým studentům. Více se zaměřoval na proces a přemýšlení nad budoucím snímkem. (Blažková, 2019, s.97-98)

V roce 1971 se Yosaif přestěhoval se svou manželkou Rachel do Izraele. První roky po imigraci nebyly jednoduché. Izrael byla totiž v té době terorizovaným územím. Ještě před odjezdem do Izraele pořádal Yosaif workshop, který zahrnoval jména fotografů, jako byli např. David Maestro, Naomi Tzur nebo Gabi Palti. Účelem bylo společně experimentovat a hledat nové představy a významy ve fotografii. Zmiňované změny a nové přístupy přicházely hlavně ze strany Spojených států amerických, jimiž se čím dál víc začínal zabývat. (Cohain, 2016, s. 91) V té době též vyučoval na WIZO akademii umění v Haifě, která byla vybudována na počátku 70. let mezinárodní ženskou sionistickou organizací (anglicky zkráceně WIZO) (Anon.). Zároveň však probíhaly i přípravy k otevření oboru umělecké fotografie na Bezalelově akademii v Jeruzalémě. Jak na WIZO, tak i na Bezalelu, byl hlavní osobou Hanan Laskin, se kterým se Yosaif rychle seznámil a stal dobrým přítelem. Zanedlouho mu také byla nabídnuta pozice jednoho z učitelů tohoto nového atraktivního oboru (Blažková, 2019, s.100). Na Bezalelu bylo umění fotografie v té době ještě omezené na klasický způsob, jako bylo například portrétování a i když se na škole objevoval rádobý styl uměleckého fotografování, bylo v něm stále málo povědomí o rapidním vývoji v oboru.

Během Jomkipurské války v roce 1973 pracoval Yosaif Cohain na „rozmazaných“ snímcích, které zachycovaly prchavé, a proto tak vzácné okamžiky života. Tyto obrázky vznikly z experimentu, a to focením momentů a lidí skrz otevřená okna jejich jedoucích vozidel. Tyto záblesky všedního života v objektivu aparátu byly oslavou lidského bytí a mapovaly jeho výlety autobusem, autem nebo vlakem. Rozmazané fotografie vypadaly jak z nějakého snu. Postupem času začal ve své tvorbě zapojovat i své vlastní děti, které mu sloužily jako modelové při fotografických toulkách v parcích a horách, kdy při tom objevoval dosud nepoznané možnosti tohoto uměleckého zaměření (Cohain, 2016, s.92).

1.1 Yuval

Yuval je série fotografií vznikajících v letech 1976 až 1979. Do tohoto projektu byli zařazeni právě Yosaifovi synové, Yuval a Sachar. Fotografická sezení se odehrávala v opuštěné templářské továrně, která byla napojena na vojenský areál v Jeruzalémě, po kterém po letech zbyla jen ruina. V těchto prostorách se sem tam odehrávaly i vyučovací hodiny Bezalelovy akademie, na které již v těch letech působil.

V tomto souboru autor hodně spoléhal na neznámo a náhodu, díky čemu mohl vzniknout unikátní a dosud v Izraeli neznámý styl fotografie. Byly to fotografie, u kterých si nemohl dopředu vizualizovat jejich výsledek, proto šel cestou intuice. Nechal se vést atmosférou místa, přítomností svého dítěte, předchozími zkušenostmi a energií, kterou do zachycování toho všeho vkládal. Prakticky všechny fotografie v knize vznikaly bez použití hledáčku, takže se prvek náhody mohl plně projevit a rozvinout. Pohled na fotky může připomínat obrazy inspirované abstrakcí, realismem, surrealismem. Výsledné rozmazání na snímku připomínají tahy štětce. V roce 1977 se o jeho fotografie výrazně zajímal kurátor a fotograf Micha Bar-Am, který vybral přibližně šest desítek Yosaifových fotografií, jež byly poté vystaveny na oddělení fotografie v muzeu v Tel Avivu. Tehdy se tam zapsal jako jeden z prvních vystavujících autorů v zemi.

Obrázek 1: fotografie z knihy Yuval, Yosaif Cohain, 1976-1979

Obrázek 2: fotografie z knihy Yuval, Yosaif Cohain, 1976-1979

1.2 Bezalelova akademie umění a designu

1.2.1 Boris Dov Schatz

Boris Schatz se narodil do ortodoxní židovské rodiny, mající litevské kořeny. V mládí se odstěhoval do Vilnia, aby začal studovat na ješivě, což je název pro školu s vyšším vzděláním, kde hlavním záměrem studentů bylo učit se židovské zákony a právo. V roce 1889 se opět přesídlil, tentokrát do hlavního města Francie, kde nastoupil na uměleckou školu, aby se stal slavným sochařem a malířem uplatňující akademický styl (Anon.)

Jako jeden z mnoha židů v Evropě se hlásil k sionismu (ideový směr o přesídlení Židů do Izraele a vybudování židovského státu) (Senft, 2018). Ve spojení s vášní pro umění byly tyto dvě věci pohonným motorem pro jeho sen. Sen vytvořit školu, ve které by studenti tvořili srdcem a duší oproti těm, které dříve stihl potkat v převážně povrchní Paříži, kde hlavní inspirací práce kreativců byl zisk. Jeho vize o vybudování školy byla o tři roky později úspěšně realizována v Jeruzalémě. Tohle místo pro něj bylo okamžitou volbou, jelikož se v té době v Palestině začali sdružovat kolektivně smýšlející židé s vizí o budování centra umění, které by spojovalo evropské výtvarné styly s orientálním duchem. Ještě, než se mu úplně podařilo dostat do vytyčeného cíle, hodně cestoval a snažil se najít podporu u židů, žijících v Evropě a podporujících koncept sionismu. Štěstí mu nakonec přišlo naproti v Berlíně, kde se seznámil se secesním ilustrátorem Efrajim Moses Lilienem, který se ve své tvorbě opíral o témata, která byla pro Schatze tak důležitá a později se stal i prvním učitelem

na škole v Bezalelu. Německý umělec později Borise představil sionistům Franzovi Oppenheimerovi a Otto Warburgovi, kteří byli z jeho nápadu o založení školy v Jeruzalémě nadšeni. Konečně v roce 1905 Boris Schatz předložil svůj návrh k realizaci školy na 5. sionistickém kongresu a jeho nápad byl přijat. (Blažková, 2019, s. 14-15)

Obrázek 3: Boris Schatz, neboli Pan Bezalel před vchodem do akademie, kolem roku 1920

Obrázek 4: Pohled z ulice na původní umístění akademii na ulici Samuel ha-Nagid

1.2.2 Existence akademie

O roce 1906 dorazil Schatz v doprovodu Lilienu do Palestiny, kde bez vyčkání začali hledat vhodné místo pro výuku řemesel a umění, přičemž se jedno takové nacházelo na ulici Samuel ha-Nagid. Kousek od první budovy školy si sám zakladatel zařídil i své bydlení. Akademie nesla název podle Bezalela, syna Uriho, prvního židovského umělce. Jméno Bezalel znamená „pod Boží ochranou“ a podle Bible byl Bohem vybrán a naplněn jeho duchem. Byl všestranně nadaný, přičemž mu byla do vínku vložena hlavně práce s drahými kovy. Podle dochovaných svazků též vyrobil mosazný oltář pro krále Šalomouna (Bar-Am, 2014). Schatz zvolil jeho jméno pro školu v domněnce, že studenti budou jeho osobou a duchem osloveni k velké pílí a nadšení pro umění a že z nich škola vychová zručné řemeslníky. Školu však ani díky všem náboženským ochranám nečekaly lehké časy. Místo toho se od jejího začátku potýkala s ekonomickými potížemi, které se ani přes Schatzovu propagaci školy na různých výstavách nedařily zmírnit.

Obrázek 5: Logo akademie, autorem je Efrajim Moses Lilien

V roce 1918 bylo nutné školu zavřít a Boris Schatz byl tureckými vojáky zajat a deportován do Damašku. Odtud se mu podařilo uprchnout zpět do Palestiny a další dva roky strávil psaním Románu „Znovuvybudovaný Jeruzalém“. I přes opětovné otevření školy, byla instituce v roce 1929 opět zavřena z důvodu nedostatku financí pro její chod (Blažková, 2019, s. 16-21). V roce 1932 Boris Schatz umírá, ale jeho odkaz žije v zemi dál.

Rok 1935 se nesl ve znamení naděje o zajištění stabilního chodu a existence školy. Bezalel byl přejmenován na „Nový Bezalel, škola umění a řemesel“. Za názvem stojí německý grafik a malíř Josef Budko, kterého si pozvali z německého Bauhausu, aby zde figuroval v roli zaskakujícího ředitele. Nově zvolené jméno školy se v té době začalo odrážet i v nastavení celého jejího chodu. Dopomohly k tomu sociální a ekonomické události, které požadovaly, aby byly některé hodiny z každého oboru věnované tvůrčí práci a další zase splňovaly požadavky hospodářství a komerce. Koncept, který Budko nastolil v izraelské škole se podobal těm evropským. Uznání školy začalo opět pomalu růst jak v zemi, tak i v zahraničí. Ve 40. letech panovala ve světě 2. světová válka a škola se znovu začala pohybovat na tenkém ledě. Díky Ženské mezinárodní sionistické organizaci (WIZO) se však tyto obavy brzo rozplynuly. Organizace totiž věnovala polovinu svého rozpočtu akademii na to, aby se udržela při životě (Blažková, 2019, s. 30-31). po válce v roce 1947 byl Izrael prohlášen za nezávislý stát a země se potýkala s velkou migrační vlnou, čímž se na Bezalel

hlásilo velké množství studentů a pedagogů. Osnovy se rozšiřovaly o nově příchozí katedry vyučující moderní umění jako třeba design interiéru. Silným oborem s velkým počtem studentů byl grafický design, kdy studenti vytvářeli plakáty se slogany národní hodnoty a bezpečnosti. Propagoval se turismus, obchod a služby.

V 50. letech se znovu několikrát mění název školy. Její fungování neprosperuje, ba naopak. Studenti se bouří a konají demonstrace požadující změnu a finanční pomoc pro Bezalel. Přání mladých žáků je nakonec vyslyšeno.

V 60. letech přišla na školu nová myšlenka, která tvrdila, že Bezalel má právo na existenci pod podmínkou toho, že bude splňovat potřeby společnosti a průmyslu v tom nejefektivnějším slova smyslu. Studijní osnovy se tedy přizpůsobily tak, že se každý student-umělec musel naučit přemýšlet více analyticky a musel dokázat řešit problémy, které by teoreticky mohly nastat při jeho práci. Dost bylo ustavičného vasedávání v kavárnách a čekání na inspiraci. Od té doby byl obor studenta brán jako profese, kterou si zvolil a která je vnímaná jako výchozí bod pro hledání nových cest, které stávající podmínky vyžadují (Tartakover, Ofrat, 2008, s. 44-45). Podle nich (2008) studenti musí vidět svou práci jako závazek vůči společnosti, jehož jsou součástí. Stále však platí, že vizí a posláním výuky bylo vést studenty k rozvíjení svého osobitého směru. Proto jsou na školu povoláni světoví znalci z USA a Anglie z oboru typografie a animace, kresby a malby. To mělo přinést mladým tvůrcům inspiraci a nové informace, které jim měly zajistit tvůrčí růst.

Na začátku 70. let se škola stává státní institucí a dostává dnešní jméno, Bezalelova akademie umění a designu. Tahle změna, byť malá, vede k výrazně lepší finanční situaci. Tou dobou se počet studentského osazenstva pohybuje v řádech skoro čtyř stovek. Ke konci dekády ale přichází jedna zásadní změna, a to je přesun školy na horu Scopus, který je však oficiálně dokončen až v 90. letech 20. století. (Blažková, 2019, s. 40)

1.3 Nový Jack, Joseph and Morton Mandel Bezalel kampus

V roce 2011 vyhrálo architektonické studio SANAA soutěž o postavení nového kampusu Bezalelu. (Stathaki, 2022). Na projektu se podíleli i architekti z Izraele, HQ architects a stavba byla zahájena v roce 2015. Název nového kampusu je odvozen od čtyř hlavních donátorů projektu (Blažková, 2019, s. 53).

Základem bylo opětovné přestěhování budovy z okraje města do jejího srdce, odkud však stále měla akademie výhled na Staré město. Zároveň se nový kampus nachází na

“křižovatce“ východního a západního Jeruzaléma, kde se mohou potkávat sekulární, věřící, ortodoxní a muslimští obyvatelé (Baldwin, 2017). Objekt slouží jak studentům a zaměstnancům školy, tak i domácí i zahraniční veřejnosti, kdy jsou zváni prostřednictvím výstav a akcí. To si klade za cíl zapojení se do kulturního a sociálního života. Podle vizualizace má nová stavba kaskádově profilované terasy, které se inspiroují hustými vrstvami historické části místa a použitý materiál odkazuje na její budovy. Proto byla použita směs betonu a místní kamenivo. Díky tomu všemu vizuálně zapadá do urbanismu Jeruzaléma. Důležitým aspektem hrála při projektování transparentnost, kterou tým architektů přetvořil propojením exteriéru a interiéru, což je podpořeno použitím velkých prosklených ploch. Prostor je tím otevřený, boří se pevné hranice budovy a více splývá s okolím (Stathaki, 2022).

Obrázek 6: Vizualizace akademie z ptačí perspektivy

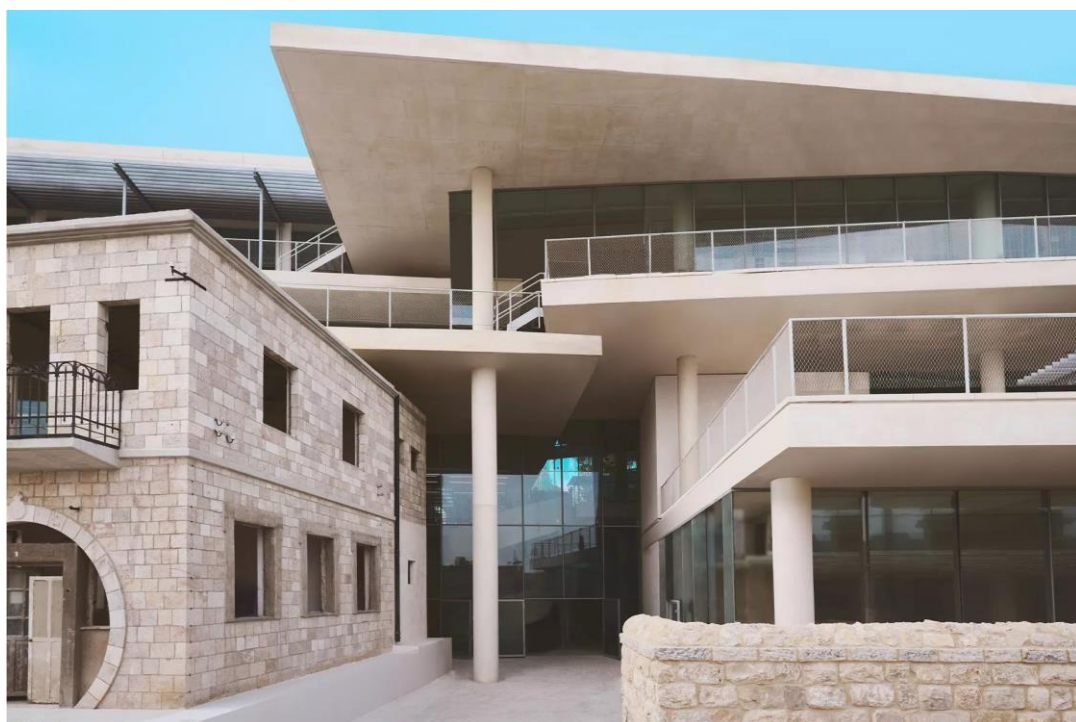
Obrázek 7: Fotografie nádvoří

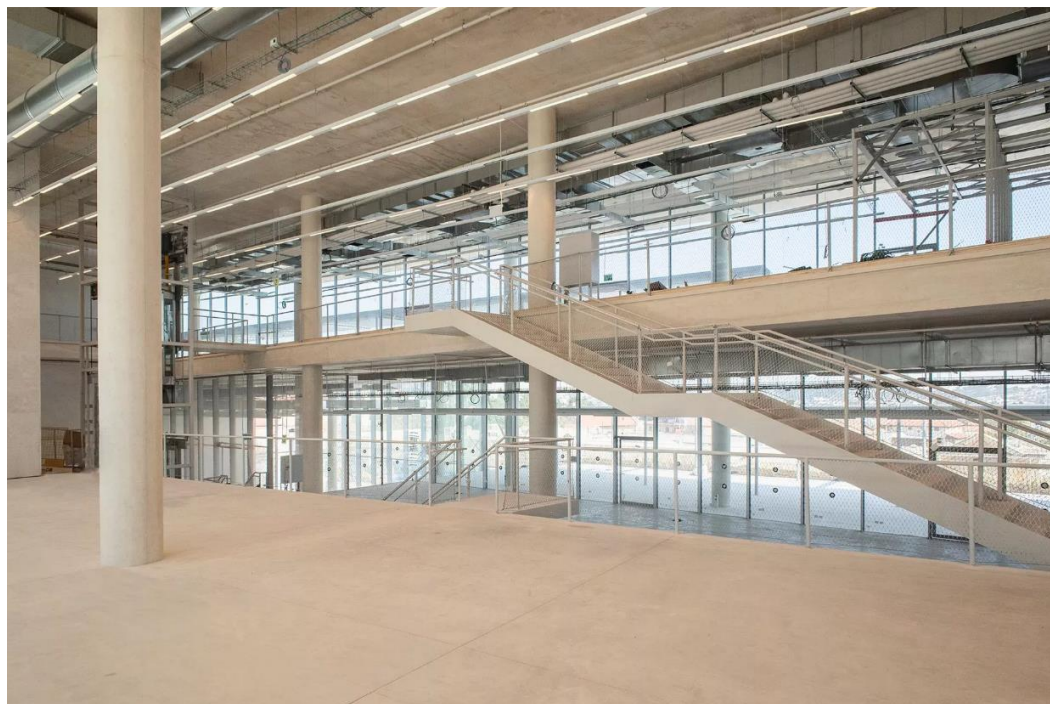
Obrázek 8: Fotografie kaskádových teras

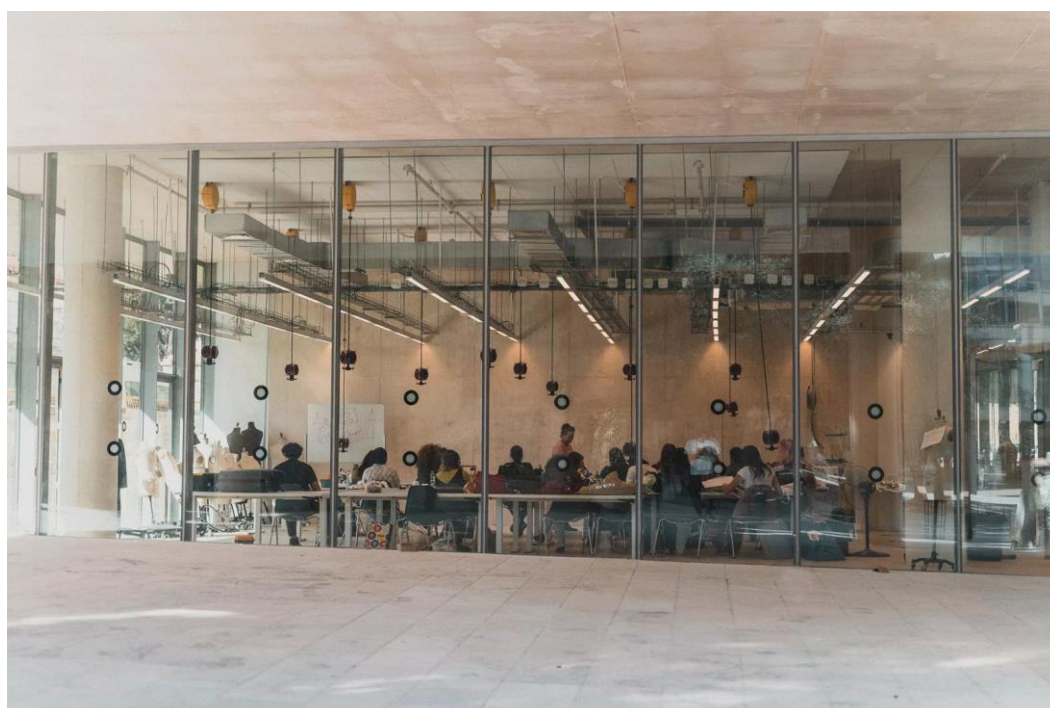
Obrázek 9: Prosklená stěna smývající hranice exteriéru a interiéru

Obrázek 10: Použití materiálu a barevnosti koresponduje se charakteristikou města

Obrázek 11: Interiér budovy

Obrázek 12: Transparentnost se uplatňuje i u některých učeben

Momentálně na Bezalelově akademii umění a designu existuje devět bakalářských oborů (Anon.):

- Audiovizuální tvorba
- Výtvarné umění
- Architektura
- Design skla a keramiky
- Industriální design
- Design oděvu a šperku
- Fotografie
- Vizuální komunikace
- Vizuální a materiální kultura

A pět magisterských:

- Výtvarné umění
- Politika a teorie
- Městský design
- Vizuální komunikace
- Industriální design

1.4 Příklad fotografie na Bezalel

I když fotografie na Bezalelově akademii existovala od samotného počátku a mnoho z vyučujících pedagogů, jako byla Lou Landauer (Blažková, 2019, s. 73-74) nebo Avraham Hauser, se snažilo o její zapojení do osnov coby samostatného oboru, nikdy se jim to nepodařilo. Studenti ji alespoň využívali hlavně pro své vlastní potřeby a k dokumentaci práce, například v grafice.

Ještě před založením samostatné katedry fotografie v roce 1981, šest let před tím existovala tzv. Mezioborová jednotka fotografie, v jehož čele stál dříve zmíněný Hanan Laskin. Ještě se stále nedalo mluvit o ustanoveném oboru, jelikož fotografie nebyla v Izraeli

dlouhá léta brána jako umělecký směr. Díky výrazné potřebě a zájmu ze stran žáků, byly pro ně pravidelně organizovány fotografické kurzy, které ovšem probíhaly jen dočasně. Škola dokonce měla i černé komory a zázemí pro výuku. Studentům se věnovali Micha Ullman a Efraim Degani, který byl především sochařem. Tito dva pedagogové vnášeli do fotografie velkou část výtvarnictví, což se projevovalo vytvářením koláží a malováním do snímků.

Až po pěti letech v roce 1980, nastala dlouho požadovaná a očekávaná událost. Poprvé v historii se konaly přijímací zkoušky na obor fotografie pro nadcházející akademický rok 1980/1981. Zájem o studium stále rostl a Hanan Laskin důkladně pracoval na efektivitě výuky a změně osnov tak, aby byly co nejmodernější a studenti měli co nejširší možnosti při jejich studiu. Profesory na fotografickém oddělení byli např. Avraham Hauser, Ephraim Dagani a Yosaif Cohain (Blažková, 2019, s. 88)

V současnosti se katedra řadí mezi nejprestižnější zázemí pro výuku fotografie na Blízkém východě. Pořádá velké množství kurzů a seminářů (Blažková, 2019).

2 LEARNING TO SEE

Zakladatelem a hlavní osoba tohoto fotografického kurzu, Yosaif Cohain, přišel se svým kolegou Hananem Laskinem na to, že dávná potřeba dát fotografii svou důležitost je dávno pryč a místo toho začali zastávat názor, že fotit je privilegium všech. Proto vznikl mezioborový kurz „Learning to see“, který se zaměřuje na schopnost umět vidět (jak napovídá název) a jehož vyučující metodou je prosté vnímání okolí v přítomnosti. Poprvé byl kurz aplikován na domácí půdě na akademii v Bezalelu se studenty napříč všemi obory. Kurz probíhal tak, že se pravidelně jednou týdně chodilo do víru města, kde je snazší zachycení tzv. makrorytmů a mikrorytmů, což je podle autora workshopu pohled a koncentrace na obraz, který se odehrává před ním a všímání si dynamiky situace. Pro přiblížení se může jednat o pohled na stavební pracovníky při rekonstrukci budovy a jejich zachycení v činnosti nebo proud aut na křižovatce. Kouzlo fotografie se nachází často v pohledu na zajímavé kompozice při takřka nezajímavých životních momentech.

Program workshopu byl každý den rozdělen do tří fází, kdy dopoledne bylo věnované přednáškám, odpoledne se chodívalo fotografovat obyčejně neobyčejné střípky života a den završilo večerní shledání a konzultace. Na něj přicházeli studenti s vyhotovenými fotografiemi v náhledových rozměrech 10 cm x 7 cm. Důležitým aspektem tohoto setkání byl především dialog mezi všemi zúčastněnými, ze kterého vycházela další inspirace pro následující focení.

2.1 Práce studentů ve skupinách Café Guerbois

Pro vysvětlení původu názvu této skupiny, je potřeba se vrátit v historii do 19. století, kde existovala kavárna Café Guerbois umístěna na Avenue de Clichy v Paříži. Fungovala jako místo schůzek malířských osobností jako byl například Édouard Manet, Émile Zola, Edgar Degas nebo Auguste Renoir. Bylo to uskupení umělců, jejichž cílem bylo každý čtvrtek a neděli diskutovat o umění a o nových způsobech impresionistické malby. Drtivá většina zúčastněných totiž svá díla vytvářela právě v tomto stylu.

Během kurzu „Learning to see“ Yosaif Cohain udělal ze studentů přesně takové členy, kteří si utvořili svoje Café Guerbois. V každém tomto uskupení se měla odehrávat podobná konverzace. Měli si povídat o fotkách, studovat je, konkrétně komentovat, co je dobré a popřípadě si i radit. Tyto diskuse, které probíhaly většinou po večerních konzultacích, jsou pro všechny jen další z užitečných aktivit určených nejen ke sbližování a utužování přátelství, ale i jako reflexe nad vlastní tvorbou.

2.2 „Learning to see“ v České republice

Osvěta nové metody fotografování v České republice poprvé přišla díky panu Cohainovi v roce 2017, později v 2018 a 2021. Učení vidět se poprvé uskutečnilo v Olomouci, a to přímo na Univerzitě Palackého (Blažková, 2019, s. 117). Přihlášky k účasti se bez rozdílu na studující obor hrnuly ze všech stran a na konci kurzu byly ohlasy tak silné, že se na stejném místě konal o rok později znovu. V roce 2021 Yosaifa Cohaina přivítalo město Zlín a Univerzita Tomáše Bati, kde proběhly během dvou týdnů dva turnusy, kterých se dohromady zúčastnilo na čtyři desítky zájemců. Zakladatel workshopu používá různých metod, jak přimět studenty, aby se uvolnili a nechali tak volný průchod své kreativitě. Přistupuje k nim s úctou a přátelskou vřelostí a otevřeností. Nastavuje jim svou lidskostí ruku k tomu, aby se nebáli vyjádřit, protože jejich názor je to, co ho zajímá. Zároveň tím tak poznává studentovu osobnost, která se pak promítá i do jeho tvorby. Schopnost komunikovat a vést dialog je jedna z dovedností, kterou si mají žáci odnést s sebou.

2.3 Metody učení vidět skrz motivaci

2.3.1 „Is it art? Is it interesting?“

Otázka, kterou je nutno pokládat sobě samému a kterou Yosaiif své studenty učí používat během focení. Co je na fotografii zajímavé? Co se tam děje? Jaké pocity cítíš? Je ten pocit převoditelný na dalšího člověka? Účelem bylo tvořit vědomě a zajímat se o nové koncepty a kompozice. Tím se nacházela odpověď na otázku.

2.3.2 „Fly High“

Často používaná a nadmíru povzbuzující věta, která zaznívala těsně před tím, než nadcházel čas, aby se každý rozešel do všech stran města se svými fotoaparáty. Vysvětlení významu by se dalo volně přeložit jako: „Běžte a dívejte se. Zkoušejte a nebojte se.“

2.3.3 „It's about changing concepts, about change at everything“

Yosaiif po studentech nevyžaduje předchozí zkušenosti či fotografické vzdělání zahrnující znalost techniky a terminologii a to dává všem zúčastněným kurzu velkou dávku uklidnění. Jediný požadavek pro něj je, aby se dívali, od čehož se odvíjel hlavní název foto kurzu. Chce, aby se člověk za aparátem zastavil a studoval svůj pohled na vybranou kompozici v hledáčku. Takový proces hledání a pozorování je alfa a omegou fotografa i člověka. Vyfocení té správné situace před sebou je jako když člověk najde, po čem vnitřně

touží, což je ve výsledku radost. To je faktor, který Yosaif Cohain chce, aby jeho žáci pociťovali.

2.3.4 „This is wonderful!“

Yosaif Cohain si svých studentů velice váží a při jakékoliv příležitosti dokáže ocenit dobře odvedenou práci. Nešetří nejen uznáním, ale i časem věnovaným každému studentovi. Zajímá se o jeho inspiraci, proces fotografování a o jeho osobnost promítající se do finálních produktů.

Obrázek 13: Yosaif Cohain se studenty během focení ve městě, 2021

Obrázek 14: Studenti s fotografickou pomůckou 7x10 cm

Obrázek 15: Yosaif Cohain při přednášce

Obrázek 16: Yosaif Cohain při přednášce

3 FOTOGRAFIE A VÝSTAVNICTVÍ

„A good photo is a photo that one looks at for more than a second“ (Coeln, Heine, 2008)

Zatímco v polovině 19. století byla fotografie brána jako médium, které „krade duši“, dnes ji vnímáme hlavně jako komunikační prostředek, která se svým sdělováním informací pomalu vyrovnává písmu (Veselá, 2016, s. 17). Nedá se ovšem opomenout, že výstavy, které se těší velké oblibě jsou naplněny i pracemi fotografů, zachycující nejen jejich informační tvář, ale i tvůrčí. Stejně jako pohled na staré mistry nebo moderní obrazy, fotografie dokáže vyvolat emoce a diskusi mezi těmi, kteří před nimi stojí.

Pro výstavnictví je potřeba mít nejen praktické zkušenosti, ale i ty teoretické. Prvně je potřeba upřesnit si typologii výstav. Ta může být vzhledem k různým kritériím velmi různorodá, avšak existují dva základní typy. Výstava autorská a skupinová.

- a) **Autorská výstava**, tedy představení jednoho člověka, se zpravidla vyznačuje komornějším zpracováním. Avšak jedná-li se o sbírku, oslavující celoživotní práci známého umělce, hranice provedení se posouvají ze skromnější na velkolepou.
- b) **Skupinová** se naopak soustředí na představení dvou či více autorů naráz, kteří sdílí buď společné téma, nebo se časově řadí do stejného období a dalších spojitostí (Fišerová, 2021, s. 14).

3.1 Role kurátora

„Curating is 20 % flair and imagination and 80 % administration, collaboration and management. You need to think and see around corners“ (George, 2015)

Veselá tvrdí, že není tak úplně jasné, kde role kurátora ve vztahu s uměním začíná a kde končí a do jaké míry by měla být jeho činnost kreativní (2016). Tím, že je kurátor zároveň i ten, který má často na starost propagaci, organizaci a produkci výstavy, se vymezení pojmu stále mění a posouvá (George, 2015). Kurátor je však také člověk, který se

nepřetržitě vzdělává. Jak formou psaní a čtení, tak i aktivními návštěvami výstav nejen doma, ale i v zahraničí (Sýkorová, 2017, s. 15). Získává tak inspiraci a informace o nových metodách a tématech, které by mohly posunout jeho práci o kus dál.

Lidé mají obecně většinou strach z nových věcí a pokud se jedná o umění, nejvíce se obávají momentu trapnosti, když výstavu nepochopí. Úkolem každého kurátora je zařídit, aby návštěvníci (nehledě na to, jestli umění “rozumí“ či ne) měli maximální požitek a potěšení z výstavy. Aby odcházeli plní energie, motivace a s nově nabytými znalostmi než s pocitem unavenosti a ztraceného času (Marincola, 2006). Je důležité brát v potaz i to, že kurátorova práce nespočívá jen v pouhém představení projektu, ale také o přinášení divákovi volnosti při vnímání uměleckého díla a způsobu procházení místnosti (George, 2015). Tím se vymezuje část charakteristiky kurátora, jakožto prostředníka mezi uměním a divákem (Veselá, 2016, s. 9). Další částí je jeho působení jakožto komunikátora s umělcem. Kurátor má vedle zprostředkování kulturního zážitku na starosti jeho realizaci a interpretaci vystavovaných děl. K tomu je potřeba komunikace a dobrý vztah s vystavujícím autorem či autory. Kurátor nebo tvůrce výstavy, musí mít umělcovu důvěru a může si ji zasloužit pouze pečlivým zkoumáním toho, co udělal a co se podílelo na jeho tvorbě (Marincola, 2006).

3.2 Základní postupy při vytváření výstavy

K uměleckému dílu se dá přistupovat s velkým respektem, rozvážně a opatrně nebo naopak velmi tvořivě, drze či odvážně, kdy umění poslouží jako stavební materiál k formulování kurátorské ideje (Veselá, 2016, s. 31). Na začátku je potřeba ujasnit si tematiku připravované výstavy. Kurátorův koncept a jeho uchopení je totiž od začátku do konce rozhodujícím kritériem prezentace. Jelikož každá dobrá výstava by měla být inteligentně pojatá a pečlivě realizovaná interpretace vybraných děl (Marincola, 2006), je dobré si pro sebe říct pár základních, ale pomocných otázek, které později postupnými kroky utvoří výslednou výstavu. Co a proč vystavovat? Co tím chci divákům předat? Je můj koncept natolik silný, aby oslovil publikum? A v neposlední řadě, kde budu vystavovat?

3.2.1 Návrh

Definuje hlavní myšlenku výstavy, kterou kurátor považuje za důležitou pro její prezentování společnosti. Tímto se myslí například výstava představující životní práci umělce, akci spojenou s edukačním programem pro děti a mladistvé atd. Do návrhu se tedy píše konkrétní stanovení tématu, termín zahájení a ukončení, místo pro realizaci návrhu. U

návahu výstavy, jinak řečeno výstavního plánu je také dobré mít dopředu připravený odhad finančních nákladů, se kterými se dále bude pracovat v následujících krocích (Tišliar, Černušák, Loskotová, 2019, s. 39-41).

3.2.2 Námět

Námět je dále souhrnem základních informací k výstavě, kde se podrobněji přemýšlí nad tématem výstavy a její cílovou skupinou (Hornáková, 2022). V námětu se odůvodňuje vybrané téma, jeho cíl a představení výběru předmětů k vystavení. Pro kompletní základní představu je důležité zmínit i konkrétní prostor pro umístění a spolu s ním nastínit potřebný výstavní fundus, do kterého se zařazují vitríny, sokly, panely. Při tomto kroku je vhodné přemýšlet i nad propagací výstavy. V dnešní době se dá využít síly sociálních sítí, kde se dá událost vytvořit online a tím rozšířit mezi zainteresované lidi i jinde než na ulici. K propagaci jsou důležité brožury a plakáty, s čím se pojí i komunikace s grafickým designérem, který podle předlohy a jiných podkladů vytvoří atraktivní návrh pro použití na příslušných místech ve městě. Takový plakát by měl obsahovat název výstavy, datum oficiálního otevření-vernisaže, dobu trvání výstavy. Dále stručný popis akce, osoby, podílející se na vzniku, jména vystavujících autorů, případně spolupracující instituce a sponzory. (Tišliar, Černušák, Loskotová, 2019, s. 41-42).

3.2.3 Libreto

Libreto se zaměřuje na hlubší a strukturovaný popis námětu. Popisuje konkrétní výběr předmětů, logistiku výstavy, pojištění a také architektonické řešení interiéru výstavy (Hornáková, 2022). Na architektonickém plánu je vidět nejen půdorys místnosti, ale také rozmístění jednotlivých exponátů s plánovanou průchozí trasou mezi nimi. Za předpokladu, že přesná trasa není určena, volba směru cesty a tempa si návštěvník nastavuje sám (Tišliar, Černušák, Loskotová, 2019, s. 42-43).

Působivým bonusem na výstavách bývá hudba v pozadí pro navození a podpoření atmosféry a požitku, proto i volbu vybraného hudebního doprovodu můžeme zařadit do libreta. Výběr vhodného podkresu závisí na tématu fotografií. Velmi častou volbou bývá vážná hudba, jazz nebo modernější typ instrumentální hudby. Techniku pro přehrávání je pak vhodné ukryt, aby nebyla vidět a nepůsobila jako nehezky rušivý element.

3.2.4 Scénář

Po kompletaci libreta přichází už jen sepsat scénář, neboli dokument, sloužící k realizaci výstavy nejen pro kurátora, ale i architekta, grafika a další osoby spojené s procesem. Jsou v něm napsané všechny kroky a mívá z pravidla 2 části. Technickou a obsahovou. Scénář je kompletní návod k instalaci.

a) Technická část scénáře

Zabývá se technickou stránkou realizace. Je v ní zaznamenané celkové architektonické uspořádání výstavy a dispozice, rozpracovává vizualizaci a grafický design. Obsahuje kresebné skici místností a postup při instalaci předmětů a jejich popisků připravených k vystavení.

b) Obsahová část scénáře

Obsah tohoto protokolu se podobá libretu. Je v něm hlavně podrobné rozpracování jednotlivých tematických celků výstavy až po exponáty, u kterých je důležité zmínit tvar, barvu, materiál, způsob uložení. Obsahuje úvodní studii doprovázející celkový koncept výstavy (Tišliar, Černušák, Loskotová, 2019, s. 44).

3.3 Výběr místa

Prostor je pomocným médiem, ve kterém jsou umělcovy a kurátorovy myšlenky vizuálně formulovány a předávány divákovi (Marincola, 2006). Proto ideální variantou je, pokud umělecké dílo tematicky koresponduje s výstavním prostorem nebo s ním nějakým způsobem komunikuje. Existují možnosti jak galerijních míst s profesionálním technickým zařízením pro ten nejlepší požitek, tak i tzv. alternativní prostory, které sice tímto aspektem nemusí disponovat, ale na druhou stranu jsou atraktivní svým *geniem loci* a neotřelým charakterem. Takové galerijní místo může představovat nevyužívaný industriální prostor, nebo jimi mohou být různé typy studentských galerií, které fungují pod hlavičkou kulturní či vzdělávací instituce (Sýkorová, 2017, s. 43). Pro příklad industriálního prostoru postačí zmínit Areál Svit ve Zlíně nebo Jatka 78 v Praze a mezi galerie spadající pod vzdělávací instituci se řadí např. Galerie Photogether či Galerie Komnata ve Zlíně. Pro možnost vystavení se někdy nabízí i zámecké galerie a staré kostelní stěny (Fišerová, 2021, s. 36-38).

Existuje i možnost instalace ve veřejném prostoru. Taková výstava nenuceně zve kolemjdoucí k nahlédnutí, vyzývá k diskusi a pomocí umění utváří celkovou identitu města. Místo se tak stává atraktivním a zajímavým jak pro domácí publikum, tak i pro turisty.

Ve výsledku však záleží hlavně na tom, aby kurátor výstavy znal všechna pro a proti vybraného prostoru z mnoha různých úhlů a dokázal pomocí nich vytvořit vydařený koncept pro budoucí výstavu (Marincola, 2006). Často si o to řekne prostor sám.

3.4 Co má být vystaveno

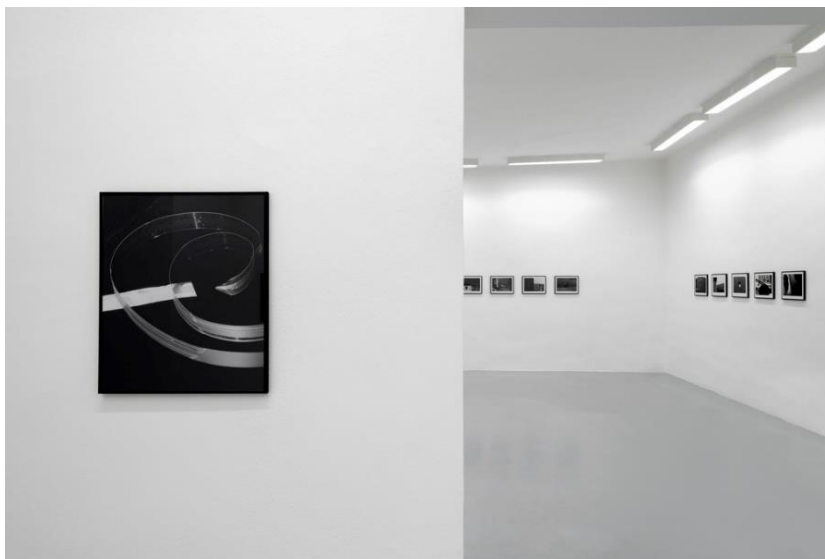
Poté, co je kurátor obeznámen s velikostí a možnostmi výstavního prostoru, na řadu přichází opět komunikace s autorem, jehož díla v něm budou prezentována. Je potřeba se domluvit na výběru fotografií. V případě, kdy obě strany zjistí, že je prostor menší a tudíž nelze použít všechna zamýšlená díla, nastává proces selekce. Pro lepší rozhodování se při tomto kroku používá třídění do kategorií na:

- vybrané fotografie
- nevybrané fotografie
- nerozhodné

U poslední kategorie se dále opakuje selekce až do toho momentu, kdy je výběr uzavřený a kolekce snímků dává „hlavu a patu“.

3.4.1 Rozmístění

Stejně jako všechny předchozí aspekty, rozmístění a instalace kolekce buď podpoří základní myšlenku, nebo naopak. Nejbezpečnější varianta vystavení je tzv. lineární řazení, kdy jsou jednotlivé obrazy poskládány jeden vedle druhého a to nejlépe v úrovni očí-cca 155 cm od země. Existuje však i rozmístění mozaikové, kdy jsou fotografie například z jednoho souboru poskládané těsně u sebe, čímž tvoří jeden velký obraz, nebo další způsob vyznačující se asymetrickým řazením fotografií po ploše stěny.

Obrázek 17: Příklad lineárního řazení v jedné řadě u při výstavě Štěpána Grygara v roce 2017

Obrázek 18: Příklad mozaikového řazení

Obrázek 19: Plošné řazení fotografií využívající volnějšího způsobu instalace

Velmi moderním a inovativním způsobem prezentování fotografie je ovšem také instalace v prostoru. Nejčastěji se tato montáž objevuje ve velkých prázdných prostorech, které disponují jinými možnostmi, jak dané dílo vystavit. V tomto případě mohou být nápomocné nosné sloupky, sokly, nebo stropní trámy, kdy všechny zmíněné architektonické části mohou posloužit jako konstrukce výstavy za pomoci například silonové struny nebo ocelového lanka. Také se dá jednoduše využít panelů, na které se dílo prezentuje (Fišerová, 2016, s. 46-51).

Obrázek 20: Způsob zavěšení fotografií

3.5 Koncepce a forma děl

To, jestli diváci budou hodnotit výstavu pozitivně či negativně ovlivňují i další faktory jako jsou velikost, tisk a jiná úprava fotografií. Do úprav můžeme řadit různé možnosti podkladů snímků a pasparty.

Rozhodování nad velikostí obrazu nám udává i povaha fotky. Jedná-li se o např. výrazný fotografovaný objekt jako je model produktu nebo také portrét člověka, obecně se užívá většího formátu pro lepší možnost prohlédnutí obrazu i s jeho detaily.

V dnešní době jsou čím dál populárnější i polaroidové snímky, protože se díky nim mohou zachycovat prchavé momenty života, které si lidé později umísťují do svých bytů a vytvářejí si tak svou vlastní výstavu vytvořenou ze vzpomínek. Takový koncept se dá promítnout i v galeriích. Pokud kurátor zamýšlí celkovou atmosféru vést v takovém stylu, je tím pádem výstava ovlivněna i počtem vystavovaných kusů.

Kvalita fotografií závisí na zvolené formě tisku související s jejím typem. Je-li analogová, pro výstavní účely je potřeba zvětšit její velikost, proto se nabízí možnost tzv. bromostříbrné zvětšeniny, výrazné barevné fotografie vyzní nejlépe po využití technologie C-printu. Jiným způsobem zvětšení do požadované velikosti je za pomoci naskenování a dále pokračování v tisku jako u digitální fotografie. Tisk tohoto typu fotky se provádí hlavně přes kvalitní tiskárnu spolu s kvalitním papírem (Fišerová, 2016, s. 52).

3.6 Instalace

Jakmile je výběr děl, výstavní prostor a celková přípravná část pevně daná, kurátor má nyní povinnost fotografie nainstalovat. Díky tomu, že prostor již viděl na vlastní oči, ví, čím se místnost vyznačuje. Zda má pevné zdi, na které se dají snímky pověsit, nebo jestli je spíše vhodnější využití různých výstavních konstrukcí nebo panelů, které tento problém vyřeší. Nemělo by se zapomenout ani na to, zda vybraný instalační styl "sluší" vystavovaným exponátům. Proto je vhodné oslovení architekta, který již v procesu příprav vytvořil kompletní návrh výstavy i s ohledem na technické záležitosti. To znamená změření a zaznamenání všech výškových a šířkových rozměrů ve výstavním prostoru pro zhotovení půdorysu a počítačové vizualizace s budoucí představou.

Při instalaci kurátor pracuje s instalačním týmem, který mu dále pomáhá dát předměty na svá místa a popřípadě jejich pozici upravit. Jedná se o detailní a precizní práci, od které se odvíjí vizuální požitek diváka. V momentu, kdy si autor vystavuje svou vlastní tvorbu, je pro něj manipulace s díly jednodušší, jelikož ví, jak s nimi zacházet. Při druhé možnosti, kdy kurátor vystavuje díla cizí, pracuje s velkou opatrností, aby se předešlo nechtěnému poškození ještě před jejich vystavením (George, 2015).

V rámci realizace výstavy se nezapomíná ani na kompletování doprovodných textů v podobě plakátu, anotace, popisků a jiných potřebných tiskovin. Tyto tiskoviny, hlavně v podobě letáčků a brožur, poslouží pro propagaci akce. To si klade za úkol zajistit co největší návštěvnost (Tišliar, Černušák, Loskotová, 2019, s. 45).

3.7 Provoz a deinstalace výstavy

Za první den provozu se považuje první představení výstavy lidem, tzn. vernisáž, na které kurátor promluví k návštěvníkům o tom, na co je daný projekt zaměřen, proč byl vytvořen, s jakým cílem a inspirací se rozhodl ho realizovat. Z pravidla se na vernisáži představují vystavující autoři a děkuje se všem, kteří během procesu až do tohoto momentu nějakým způsobem přispěli. Důležitým faktorem je pozvání fotografa, který akci zdokumentuje.

Během doby trvání se mohou konat doprovodné programy, které byly předem zvoleny. Buď ve formě přednášek, veřejného čtení, tvořivých dílen.

Po skončení výstavy nastává čas na její demontáž a uložení předmětů do archivů nebo jiných úložných míst pro jejich uchování do dalšího použití. Součástí deinstalace je i osobní evaluace zážitku, reflexe nejen na výstavu, ale i na vlastní práci během ní (Tišliar, Černušák, Loskotová, 2019, s. 67-69).

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 KURZ LEARNING TO SEE-ROZHOVORY SE STUDENTY

„Not knowing is more powerful than knowing“ - Yosaif Cohain, 2021

Následující rozhovory vznikaly se studenty Café Guerbois skupin pod podnětem poukázat na důležitost kladení otázek a jejich odpovědí. Jak bylo v předešlé kapitole o „Learning to see“ kurzu popsáno, jedna z hlavních dominantních dovedností a lekcí bylo naučit se vést dialog mezi subjekty, kteří byli účastni na fotografickém semináři. Otázky zpětně reflektují zážitky a nabyté poznatky z učení izraelského pedagoga. Výběr respondentů má čtenářům diplomové práce ukázat otevřenost kurzu pro všechny zainteresované, nehledě na jejich studijní obor a jejich zkušenosti.

4.1 Respondent č. 1- obor design skla

Otázka č. 1: Co sis odnesl/a z kurzu „Learning to See“ pro svou další tvůrčí práci?

„Odesla jsem si z toho rozhodně hodně. Na mém prvním kurzu jsem byla v roce 2018 v Olomouci a ten mi přinesl úplně jiný pohled na studium a na mou tvorbu. Co se do ní promítlo bylo, že jsem začala spojovat materiál skla s fotografií. Když jsem se po kurzu s Yosaifem loučila, dostala jsem od něj za úkol dát mu hned vědět, jakmile se fotka projeví v mé práci, což se později i stalo.

Asi za čtyři měsíce jsem na jednom sympoziu pracovala s tímto propojením a byla jsem z něj nadšená. Kurz mi opravdu otevřel oči. Došlo mi, že to, co dělám, dělám protože chci a ne protože musím. Odesla jsem si také, že stres ke tvoření není potřeba a důležitější je vést se svou vášní, čeho se snažím držet doteď. Od té doby jsem začala pracovat jinak než předtím. Už jsem nedělala návrhy večer před konzultacemi, ale dělala jsem je průběžně. Nápady přicházely samy. Je to o změně myšlení a přístupu.“

Otázka č. 2: Do jaké míry byly naplněny tvé představy o workshopu po tom, co jsi jej absolvoval/a? Resp. měl/a jsi nějaká očekávání ještě před jeho začátkem?

„Měla jsem úplně jiná očekávání než jaké to doopravdy bylo. Jednou nám přišlo oznámení, že se na ateliéru bude konat nějaký fotografický workshop s někým, kdo tu bude učit a bude mluvit anglicky. Já si v tu chvíli naříkala, protože anglicky moc neumím. Měla

jsem ale nově foťák a říkala jsem si, že se tam aspoň naučím nastavovat věci jako clonu, čas, ISO atd. Jak jsem jela do Olomouce, říkala jsem si, co když to bude člověk, který po nás bude jen šlapat, a tak jsem se trochu začala bát. Když jsem ale přišla na místo, nastalo úplné vystřízlivění a spadla mi brada z toho, jaké to bylo. Vůbec se tam neřešily technické věci, ale řešilo se, co máme fotit. Prostě Learning to see. Do teď si neumím pořádně nastavit foťák (smích). Jsem hlavně vedena tou duší a vášní.“

Otázka č. 3: Věnoval/a ses fotografii i po skončení kurzu? Pokud ano, vzpomněl/a sis při tom na rady pana Cohaina, které se ti snažil předat a případně je konkretizovat?

„Ano, věnovala jsem se po něm a věnuju se jí i doteď. Byla jsem inspirovaná tím, jak jsme vždy po Yosaifových přednáškách chodili ven do města a fotili. Inspirovala jsem se tím tak moc, že jsem pak ve svých volných chvílích vyrážela ven pouze za účelem focení. Vyhradila jsem si vždy buď půl hodinu až hodinu. Každý týden minimálně jednou jsem chodila ven po městě a po přírodě (hlavně k vodě) jen proto, abych hledala zajímavé pohledy a věci. Ty jsem pak dokumentovala a snažila jsem se s mým fotoaparátem víc seznámit. Tehdy jsem i zjistila, jak ručně zaostřit. Tím, jak jsem chodila několikrát týdně ven, jsem se naučila víc a víc.

Po kurzu jsem vnímala, že vidím ve vodě různé spojitosti se sklem, a to hlavně optickými vlastnostmi. Tak mě to přitahovalo, že jsem se v průběhu měsíce vypracovala a začala fotit obrazy vodní hladiny, které jsou pro mě fascinující. Dokázala jsem u nich vydržet hodně dlouho. Po příchodu domů jsem je vždy hned začala zpracovávat. Z dvě stě padesáti fotek jsem vybrala kolem deseti až dvaceti nejlepších.

Radu, kterou si často musím připomínat je „fly high“, létat vysoko. To znamená, že se nemám nechat držet u země. Ani ostatními lidmi a ani sama sebou.“

Otázka č. 4: Bylo v programu kurzu něco, co by podle tebe bylo vhodné aplikovat i do běžné výuky?

„Lidský přístup. Ze svého studia jsem byla zvyklá na negativní komentáře, ve kterých bylo málo toho, co by mě motivovalo zkoušet věci znovu. Podle mě Yosaiif „nemaže med kolem pusy“. Když ve fotkách vidí potenciál člověka, dokáže ho upozornit na to, jak se to dá provést ještě jinak a umí probudit touhu do toho opět jít. Prostě umí nadchnout. Hodně tomu pomáhá jeho charisma. Vždy jsem z večerních konzultací odcházela nadšená a věděla

jsem, na čem budu pracovat další den. Konzultace ještě probíhaly takovou formou, že jsme všechny naše vyskládali fotky do řady a chodili jsme k fotografiím ostatních a když se nám nějaká líbila, vysunuli jsme ji z řady. I když některé zůstaly dole, nevadilo to, protože jsme pak chodili od jednoho ke druhému a stejně jsme ke každému snímku říkali své postřehy. Např. jsme chválili barevnost nebo strukturu, nebo naopak radili jak příště oříznout fotku, aby na ní nebyly přebytečné věci. Takhle jsme se naváděli a dávali si navzájem feedbacky.

Yosaif ve své studenty hodně věří. Věří, že to v sobě mají a že nepotřebují disciplínu a pres. To je podle mě velký zabiják kreativity.“

Otázka č. 5: Dokážeš vybrat jednu svou oblíbenou fotografii, kterou jsi vyfotil/a v průběhu týdne? Dokážeš popsat, čím tě zaujala a jak vznikla? Popř. máš nějaké oblíbené fotografie dalších účastníků kurzu?

„Pamatuju si ze svého prvního kurzu, že jsem fotila takový cyklus s lidmi cestujícími MHD a jak na něj čekají. Bylo to pro mě takové vykročení do neznámá, protože já lidi nefotím. Nebaví mě to a taky mi to tolik nejde. Tenkrát jsem se ale rozhodla odvázet se a zkusit něco, co jsem nikdy předtím nefotila a zjistila jsem, že mě to dost baví.

Jedna taková je fotografie postaršího páru, který čeká na semaforu s těžkými taškami a před nimi projíždí auta. Tu mám ráda. Z toho druhého kurzu je to určitě to, že jsem zkusila opět něco úplně jiného a rozhodla jsem se fotit krajinu, kterou nefotím... když tedy nepočítám vodu. Krajina je pěkná, ale nepotřebuji ji mít pro sebe vyfocenou. Tehdy jsem jela autobusem ze Zlína do Kroměříže a po cestě jsem fotila, jak se venku míhá pole, stromy, cesta. Víím o jedné oblíbené, která mi připomíná spíš impresionistický obraz. Ta rozpořhybovaná krajina pro mě znamenala něco víc. Bavila mě, jak byla dynamická. Tímto stylem jsem pokračovala i v Kroměříži. Když jsem fotky přinesla večer na konzultaci, nebyla jsem si moc jistá, jestli to nakonec vůbec k něčemu bylo. Yosaif k nim ale přišel a byl úplně unešený. Byl pyšný na to, že jsem zkusila něco odlišného a jak je to skvělé. Vzkročit do neznámá neznamená, že věci budou hned špatné.

Fotky ostatních účastníků určitě mám. Po prvním kurzu jsem si vyrobila nástěnku, kde mám nejenom své fotky, ale i jejich.“

Otázka č. 6: Naučil tě (kurz nebo YC?) vidět/ dívat se lépe/jinak?

„Absolutně. Změnil se mi díky němu pohled na svět, na život, studium a mě samotnou.“

4.2 Respondent č. 2- obor design prostoru

Otázka č. 1: Co sis odnesl/a z kurzu „Learning to See“ pro svou další tvůrčí práci?

„Opravdu jsem se naučila „vidět“, tak jak říká název kurzu. Od té doby vnímám prostředí, ve kterém se nacházím docela jinak, nacházím v něm věci, kterých by si předtím nevšimla. Pokud mám tedy u sebe fotoaparát, tak se to snažím zachytit.“

Otázka č. 2: Do jaké míry byly naplněny tvé představy o workshopu po tom, co jsi jej absolvoval/a? Resp. měl/a jsi nějaká očekávání ještě před jeho začátkem?

„Pokud si dobře pamatuji, tak jsem asi neměla očekávání. Každopádně i kdybych nějaká měla, tak workshop by je zcela naplnil, vlastně mnohem víc než to.“

Otázka č. 3: Věnoval/a ses fotografii i po skončení kurzu? Pokud ano, vzpomněl/a sis při tom na rady pana Cohaina, které se ti snažil předat a případně je konkretizovat?

„Ano, fotografii jsem se věnovala už i před kurzem, po kurzu v tom samozřejmě pokračuji. Na jeho rady stále myslím a snažím se, aby se to v mých fotkách odrazilo. Jestli se mi daří, to by asi musel posoudit někdo jiný.“

Otázka č. 4: Bylo v programu kurzu něco, co by podle tebe bylo vhodné aplikovat i do běžné výuky?

„Pan Cohain s námi rozebíral všechna možná hluboká témata, která na první pohled neměla nic společného s fotkou nebo uměním, ale pak se vždycky kruh uzavřel a dávalo to smysl. A to je možná něco, co mi chybí, jakožto studentce uměleckého oboru. Rozebírání věcí do hloubky, z jiných úhlů, zamýšlení se nad tím, co tvoříme... Těžko to popsat jako něco konkrétního, co aplikovat do výuky.“

Otázka č. 5: Dokážeš vybrat jednu svou oblíbenou fotografii, kterou jsi vyfotil/a v průběhu týdne? Dokážeš popsat, čím tě zaujala a jak vznikla? Popř. máš nějaké oblíbené fotografie dalších účastníků kurzu?

„Mám více favoritů, ale asi by to vyhrála tato. Byli jsme všichni společně i s panem Cohainem venku, fotili na ulici a já si najednou všimla, jak se ve výloze odráží strom ve stejném místě, kde stojí figurína. Tak jsem to cvakla a hned to běžela panu Cohainovi ukázat a měl radost.“

Obrázek 21: Fotografie respondenta z fotografického workshopu „Learning to see“

Moje oblíbená fotka jedné účastnice je rohlík na chodníku. Tu fotku jsem si s ní vyměnila za jednu z mých a mám ji přilepenou na zdi“

Otázka č. 6: Naučil tě (kurz nebo YC?) vidět/ dívat se lépe/jinak?

„Ano, na 200 procent.“

4.3 Respondent č. 3- obor design obuvi

Otázka č. 1: Co sis odnesl/a z kurzu „Learning to See“ pro svou další tvůrčí práci?

„Kurz mě hlavně opravdu hodně nabil pozitivní energií, nápady a myšlenkami. Nabídl mi pohled na různé věci z jiných (lepších) úhlů a naučil mě, že není vůbec problém se dát dohromady s lidmi z mého okolí.“

Otázka č. 2: Do jaké míry byly naplněny tvé představy o workshopu po tom, co jsi jej absolvoval/a? Resp. měl/a jsi nějaká očekávání ještě před jeho začátkem?

„Řekl bych, že jsem měl představy odpovídající úrovním, které nám UTB nabízí. Tento kurz je ale opravdu mnohonásobně předčil a opravdu mě ohromil velmi nabudil. Nabudil mě samotný Yosaiif svým pozitivním myšlením, radostí z učení, užíváním si momentů a záplem“

Otázka č. 3: Věnoval/a ses fotografii i po skončení kurzu? Pokud ano, vzpomněl/a sis při tom na rady pana Cohaina, které se ti snažil předat a případně je konkretizovat?

„Fotografování se přerušovaně věnuji odmalíčka a tak jsou mi jeho základy celkem blízké. Tento workshop, jak taky název napovídá, mě hlavně naučil se na věci dívat z jiných úhlů. To mi ale nakonec pomohlo hlavně v osobním životě. Konkrétně asi úplně nedovedu říct, nicméně si vzpomínám, že se jednalo hlavně o jeho úžasný pozitivní přístup, který byl opravdu až nakažlivý.“

Otázka č. 4: Bylo v programu kurzu něco, co by podle tebe bylo vhodné aplikovat i do běžné výuky?

„Sto procentně bych byl rád, kdyby i naši profesori byli takto pozitivně ladění a snažili se nám více pomoci. Ani u jediné z přednášek Yosaiifa jsem se vůbec nenudil a všechny byly opravdu moc záživné, poučné a hezky se poslouchaly.“

Otázka č. 5: Dokážeš vybrat jednu svou oblíbenou fotografii, kterou jsi vyfotil/a v průběhu týdne? Dokážeš popsat, čím tě zaujala a jak vznikla? Popř. máš nějaké oblíbené fotografie dalších účastníků kurzu?

„Bohužel už do posledního kurzu uplynul nějaké to léto, takže si nevzpomenu ani na moc svých fotek. Jedna mi ale přece jen v paměti zůstala. Je to fotografie modrého nákladního auta přijíždějícího přes koleje. Když jsem ji ukázal Yosairovi, hned věděl, že nevznikla jen tak a bylo potřeba si na ni počkat. Pamatuju si, jak jsem byl rád, že někdo řekl o mé práci pár hezkých slov a okamžitě poznal, že je za ní nějaké úsilí. Tohle je vlastnost, kterou na lidech velmi obdivuji, ale moc ji nevidám.“

Otázka č. 6: Naučil tě (kurz nebo YC?) vidět/ dívat se lépe/jinak?

„Určitě ano a kdyby se opět naskytla příležitost absolvovat kurz znovu, vůbec bych neváhal.“

4.4 Respondent č. 4- obor reklamní fotografie

Otázka č. 1: Co sis odnesl/a z kurzu „Learning to See“ pro svou další tvůrčí práci?

„Určitě mi to ukázalo nové způsoby, jak čerpat inspiraci a vidět svět kolem sebe, a to jak v rámci oboru fotografie, tak i mimo ni.“

Otázka č. 2: Do jaké míry byly naplněny tvé představy o workshopu po tom, co jsi jej absolvoval/a? Resp. měl/a jsi nějaká očekávání ještě před jeho začátkem?

„Očekávání ani moc ne, říkal jsem si, že je to zajímavý workshop s dobrým lektorem s mezinárodním uznáním, a že to bude dobrá zkušenost. Ale vesměs jsem do toho šel s tím, že to zkusím, a uvidí se. Ale byl jsem velmi příjemně překvapený.“

Otázka č. 3: Věnoval/a ses fotografii i po skončení kurzu? Pokud ano, vzpomněl/a sis při tom na rady pana Cohaina, které se ti snažil předat a případně je konkretizovat?

„No fotografii se nepřetržitě věnuji už přes 7 let. Některé z jeho rad jsem již znal, ale přijde mi, že čím více o tomto oboru člověk ví, tím více zapomíná na to, jaká je vůbec podstata fotografie. Rady z workshopu mi ukázaly opět fakt, že se dá na fotografii pohlížet i méně „kritickým“ způsobem, a „jen“ se dívat kolem sebe a fotografovat intuicí. Ve své pozdější tvorbě jsem si na tento fakt několikrát vzpomněl, a pomohl mi tvořit intuitivnější soubory, než dřív.“

Otázka č. 4: Bylo v programu kurzu něco, co by podle tebe bylo vhodné aplikovat i do běžné výuky?

„No v zásadě to, co jsem popisoval v předchozí otázce. Je dobré znát všechny technické aspekty fotografie, i poučky apod., ale občas je také dobré se od toho všeho trochu oprostít, a nechat se jen vést intuicí a zkrátka tím, co nás zaujme. Koneckonců je fotografie umělecká disciplína, a tak nemusí vše mít vysvětlení. Občas zkrátka stačí to „cítit“.“

Otázka č. 5: Dokážeš vybrat jednu svou oblíbenou fotografii, kterou jsi vyfotil/a v průběhu týdne? Dokážeš popsat, čím tě zaujala a jak vznikla? Popř. máš nějaké oblíbené fotografie dalších účastníků kurzu?

„Hmmm...asi vyloženě oblíbenou fotografií nemám, spíše sadu několika. Nakonec mi ale přišla hlavní ta myšlenka workshopu a zkušenosti, které nám pan Cohain předal než nutně to, co na něm přímo vzniklo. Moc se mi ale líbily skoro až impresionisticky pojaté vodní hladinky Kateřiny Bušové.“

Otázka č. 6: Naučil tě (kurz nebo YC?) vidět/ dívat se lépe/jinak?

„URČITĚ ANO!“

5 VYODNOCENÍ ROZHovorŮ SE STUDENTY

Z rozhovorů se studenty je patrné, jakou radost jim dělalo nechat se vést svým pedagogem. Jeho pozitivní dopad však nebyl jen v učení a přednášení, ale v tom, že je nechal samostatně pracovat. Dal jim volnost pro to, co se s tvorbou všeobecně úzce pojí a to je zkoušení, experimentování, selhání a motivace tento proces opakovat znovu a znovu. Všichni respondenti reagovali na otázky pozitivně a z jejich odpovědí lze snadno vyčíst jejich zpětné nadšení při pomyslení na Yosaifa Cohaina a jeho kurz. A to i přes skutečnost, že od něj uběhlo víc jak rok.

Návštěva izraelského pedagoga pro všechny respondenty znamenala přísun nového větru do plachet. Inspiraci, kterou musí studenti někdy hledat pro splnění semestrálních úkolů, nacházeli s lehkostí díky opakováním motivačním slov a dodáváním sebevědomí. Bylo vidět, jak je takový přístup posouval a budil v nich aktivní potřebu hledat požadovanou múzu. Říká se, že inspirace je k naleznutí všude kolem nás, jen je potřeba se dívat. Někteří v této větě našli váhu až díky němu.

Fotografování se v dnešní době věnuje každý druhý člověk a přitom nutně nepotřebuje mít co nejlepší fotoaparát k tomu, aby vyfotil snímek plný dynamiky a barev. Nabízí se zde i myšlenka fotografování pomocí pouhého mrkání očí. Někteří lidé mrkají při životních událostech, pohledu na krásnou scenérii nebo na milovaného člověka proto, aby si tak tím moment zapamatovali a tzv. „vyfotili“ do paměti. Dá se domnívat, že takový způsob pořizování snímků by pan Cohain také schvaloval, protože se jedná o jednu z mnoha lekcí, které předává, a to je prosté vnímání a dívání se na svět. Pokud tedy student během týdenního kurzu fotil pomocí prostého mrkání a založil si ji do archivu paměťových obrazů-vzpomínek, dosáhl přesně toho, o co Yosaifovi šlo.

Nakonec často opakované pozitivní reakce na poslední otázku, zda by se ještě někdy přihlásili do tohoto fotografického workshopu, mluví za vše. Odrazuje se na nich pocit, jako by studenti nejen chtěli, ale jako by požadovali, aby se z tohoto výjimečného projektu, stal pravidelný seminář, který by byl vhodný ve formě volitelného předmětu nejen na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, ale i v jiných vzdělávacích institucích.

6 ROZHOVOR S YOSAIFEM COHAINEM

Neudělat rozhovor s ústřední osobou fotografického kurzu by bylo jako setkání impresionistů bez Édouarda Maneta. Jeho absence by byla silně znatelná a každý by si říkal, jaká je to škoda, že zrovna on tam není. Nejen, že je pocta po dlouhé době hovořit s člověkem, který má za sebou dlouhou profesní dráhu, ale také je to i milé setkání se s někým, kdo je pro nemalý počet mladých lidí mentorem a přítelem. Stejně jako u rozhovorů se studenty bylo cílem zmapovat dojmy respondentů z uplynulého kurzu, stávající kapitola si klade za cíl přiblížit workshop lidem, kteří jej absolvovat nemohli. Také může sloužit k přiblížení konceptu, tentokrát od člověka, který za ním stojí.

Otázka č. 1: Jak jste se dostal k pořádání workshopů „Learning to see“ i v jiném prostředí než na akademii v Bezalelu? Byla to pro vás výzva?

„Dostali mě sem studenti. Poprvé jsem se díky kurzu do České republiky podíval do Olomouce. Byl jsem unešený z celého místa a z univerzitní budovy, která je stará přes 500 let.

Pravda je taková, že jsem konání kurzu a vyučování před českými studenty považoval za velmi vzrušující zážitek, protože to byli vlastně ti stejní lidé, jako jsem byl zvyklý učit v Jeruzalémě. Mít to privilegium být považován za celebrity už jen tím, že jsem pedagog z jiné země, je hezký pocit. Ale jen na začátku. Pro mě je důležitější to, že potkávám samé skvělé lidi, kteří se později stanou i mými přáteli a já se jimi nechávám inspirovat pro mou vlastní tvorbu. Dodává mi to pocit, jako bych tu měl kousek domova. Proto jsem tu svůj projekt začal pořádat. Byl jsem ze své předchozí pedagogické praxe zvyklý na studenty z celého světa, proto to pro mne nebylo tak neznámé.“

Otázka č. 2: Kurzy „Learning to see“ jsou velmi oblíbené nejen na Bezalelu, ale i v České republice, kam jste se vrátil už mnohokrát, abyste předal své znalosti (Zlín, Olomouc). Čím si to vysvětlujete?

„Myslím, že kurz je stal chtěným a populárním díky tomu, že zkrátka přitahuje. Řeší se v něm hlavně poznávání sama sebe a nacházení svého vnitřního hlasu a intuice. Existuje dlouhá řada úžasných uměleckých kurzů a já doufám, že k nim také patřím. Věřím, že má tento kurz studentům co nabídnout a předat.“

Možná se oblíbenost lekcí odráží i v tom, že se v nich schválně nezabíráme tematikou technologie, ale raději jak objevovat. Objevování je totiž přesné označení pro kreativitu, protože tvoření a kreativita jde ruku v ruce a představuje vymýšlení věcí, které před tím neexistovaly.

Na kreativitu je dnes ale pohlíženo spíš jako na povinnost, a to je velký problém. Ve světě koluje pravidlo, které říká: Čím víc víš, tím jsi úspěšnější. To ale s kreativitou nemá nic společného. Ta vzniká ze zkoušení nových, neznámých věcí. V tom se nachází tajemství kurzu, který uznává a podporuje ideu, kdy člověk neví. Podle mého mínění je to ten základní stavební kámen vytváření originálních nápadů. Jde o hraní si a objevování. Kurz redefinuje již zažitou terminologii a znalosti. S velmi podobným konceptem pracoval i Bauhaus.

To, že se kurz stal oblíbeným mezi studenty, je zapříčiněno i samotnou rezonancí po jeho skončení.“

Otázka č. 3: Jak učíte své studenty vidět?

„Snažím se ve svých studentech probudit vášně, která vždy vzejde z toho, že mohou vidět věci, které předtím nikdy neviděli a následně je mohou přenášet do současnosti s novou vizí, porozuměním a nadšením. Díky nadšení jsou pak do práce velmi zapálení a dívat se na ně je velmi kouzelné. Vlastně se společně s díváním učí vnímat, poslouchat. Je ale důležité především apelovat na skutečnost, že to, co se zde naučí, není aplikovatelné jen pro fotografii. Vidění barev kolem sebe, struktur a dalších mohou studenti použít při své práci na všech odděleních. To je to, co oslovuje takový velký počet studentů.“

Otázka č. 4: Do jakých dalších uměleckých oborů se tedy dají nabyté znalosti aplikovat?

„Dobrým příkladem je třeba architektura nebo hudba. Myslím, že by se pro tohle odvětví hodil více název tvorba zvuku. Hudba vyvolává v lidech očekávání, zvuk ne. Známý americký skladatel, John Cage dokonce jednou řekl, že by si raději poslechl zvuk New Yorkské ulice skrz otevřené okno, než abych poslouchal Beethovena. Mark Goldstein, druhý představitel hudebního světa zastupuje další ideu pojetí hudby. Jeho spíše zajímá, zda to, co slyší, je zajímavé. Podle mého názoru je to bystrá kvalifikace toho, co bychom měli hledat v tvorbě každého umělce. Zajímavost a neotřelost“

Otázka č. 5: Je pro Vás technická stránka fotografie stejně důležitá jako ta emocionální? Tzn. to, co se od Vás studenti učí?

„Technika je pasé. Nepotřebujeme ji studovat. Impresionisti také upustili od zajaté akademické techniky a vymysleli si svou vlastní. Řekli si, že budou používat takovou techniku, jakou potřebují. Stejně se nakonec u každého z nich bude lišit.

V dnešní době je velmi jednoduché se podívat na youtube, kde se člověk naučí podle videa všechny možné technické věci. Na jednu stranu je jich několik a každý si stejně vybere tu svou, která mu nejvíc vyhovuje.“

Otázka č. 6: Dokážete si vzpomenout na pár studentských fotografií, které s Vámi nejvíce rezonovaly? Můžete je popsat?

„Samozřejmě, že si pamatuji fotografie studentů. Ne všechny, ale pamatuji. Fotografie však nejsou pro mě to podstatné. Jsou vedlejším produktem. Jejich pořizování je něco, co se děje automaticky a přesto nejsou v prvé řadě tou nejpožadovanější věcí celého kurzu, kterou si mají studenti odnést. To je na téhle třídě to nejpodivnější. Co jsme chtěli získat, jsme získali (fotografický snímek), ale to už není to, co jsme potřebovali. Důležitější je ten proces objevování zmíněného zapálení při jejich vzniku.“

Otázka č. 7: Inspirujete mnoho mladých lidí, kteří díky Vám objeví i skrytou touhu pro fotografii. Funguje to tak i naopak? Je tvorba Vašich studentů inspirací i pro Vás?

„Tato otázka je odrazem přání člověka k celistvosti. Jako umělci hledáme objevy a dobrodružství v každém projektu, který přijmeme. Je vzácné pochopit, že sdílení a dobrodružství vyučování může být rozšířením vlastního umění. Pro mě je hnacím motorem zachovat si otevřenou mysl a nikdy si nebýt sám sebou příliš jistý. Jako pedagog ve výtvarném umění neustále hledám univerzální porozumění a snažím se rozluštit a zformulovat tvůrčí proces. Vytvoření funkčního algoritmu učení a výuky je mezníkem v pochopení našeho účelu. Vyjasnění cíle oslovit každého studenta osobní metodologií pro jeho umění je úžasná, kreativní výzva.

Moji studenti jsou pro mě víc než inspirací. Jsou ústřední součástí mého života a duše. Láska, kterou mi promítají, je cennější než jakýkoli projekt, který jsem udělal. Dodávají mi energii a pomáhají mi stát na pevné zemi. Zatímco moje obrazy budou

většinou zapomenuty, kouzlo, které jsem viděl na těchto workshopech, je sen, který bude žít dál. Vidět své studenty létat vysoko a svobodně je důstojným životním cílem“.

6.1 Vyhodnocení rozhovoru

Pan Cohain je studnicí širokého množství znalostí a názorů. Za celý život ve své tvorbě neustrnul na jednom místě a stále tvoří nové koncepty plné barev. Je živoucím příkladem člověka, který se neustále vyvíjí, učí, zajímá se a udržuje vztahy se svými studenty. Jedna z hlavních věcí, která autorku uchvátila, byla jeho mladistvá energie a zápal, kterou bylo možné cítit i přes obrazovku počítače. Množství příběhů, informací a štosů knih zabývajících se fotografií přírody, módy, lidí toho bylo jen dalším důkazem.

Velmi zajímavým způsobem se vyjádřil i k samotnému kurzu „Learning to see“ a jeho cíli podnítit ve studentech vášeň, která se kvůli vyvíjenému tlaku ze stran seminárních a klauzurních prací může najednou vypařit. I když se ve Zlíně a v Olomouci konaly velmi intenzivní týdenní kurzy a člověk by čekal, že to tím víc bude náročnější, opak býval pravdou.

Co by člověk nemusel na první dojem očekávat, je fakt, že by byl kurz učící vidět smysluplný i pro jiné obory, než je ten fotografický, ale jak pan Cohain zmiňuje v odpovědi u otázky č. 4, není tomu tak. Nakonec pořizování fotografických snímků není hlavní podstata kurzu, ale hledání inspirace, poslouchání, vnímání a pak přetváření všech těchto věcí do procesu kreativní tvorby jakéhokoliv rázu.

Celý rozhovor byl zakončen dojemným přiznáním, které by potěšilo nejednoho studenta. Dá se z něj snadno vyčíst vděčnost, vzájemné inspirování mezi studentem a jeho osobou. To vše vypovídá o dobrých vztazích, které vzejdou i po tak krátké době jako je jeden týden. Svých studentů si pan Cohain váží víc než své vlastní práce. Výsledkem je vytvoření si obrazu o skromném člověku, který je otevřen všemu, co je pro něj nové a v čem vidí obohacující potenciál. Ne vždy to musí být chytré knihy, ale i obyčejný mladý perspektivní student se zápal. Yosaif Cohain je člověk, který své akademické postavení nebere vážně a jsou to jeho žáci, od kterých se nakonec nejvíce naučí.

7 PŘÍPRAVA VÝSTAVY CAFÉ GUERBOIS

7.1 Téma

Tématem diplomového projektu je fotografická výstava, jejíž obsah se složen ze studentských snímků, pocházejících z fotografického workshopu „Learning to see“. Kurzu se účastnili studenti Fakulty multimediálních komunikací na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně ze všech různých kreativních oborů. Myšlenka vytvořit tuto výstavu se zrodila sice hned po skončení kurzu, avšak vhodný čas na realizaci nastal o rok později při příležitosti ukončení magisterského studia oboru Arts management.

7.2 Café Guerbois

Pojem Café Guerbois slouží jako oficiální název pro výstavu studentských fotografií. Daný titul je vybrán z důvodu kladení důrazu na důležitost komunikace ve skupině, vzájemnou inspiraci mezi lidmi, přátelství a v neposlední řadě na uměleckou tvorbu. Všechny tyto atributy totiž vystihují jak obsah pravidelného setkávání impresionistů, tak i setkávání studentů účastnících se týdne věnovanému umění fotografie.

Obrázek 22: Édouard Manet, At the Café, 1874

7.3 Autoři fotografií

Výstava se skládá z prací celkem dvaceti studentů, studující jak na ateliéru reklamní fotografie, tak i na designu prostoru, designu skla, či grafiky a v neposlední řadě na oddělení Arts management. Studijní obor nebyl jediná věc, která byla různorodá. Kurz byl otevřený také pro všechny ročníky bakalářského i magisterského programu. Celkem se od studentů podařilo dát dohromady soubor čtyři sta dvaceti sedmi fotografií, které byly tisknuty na formáty A6 (10,5 cm x 14,8 cm) a PVC desky velikosti A3, kterých bylo vybráno třicet šest. Výběr velkých formátů závisel na selekci těch snímků, které byly podle autorky výstavy nejvýraznější.

Tak jak se liší osobnost každého autora, tak se podle toho liší i témata snímků. Však jedno téma, které se u každého souboru objevuje a co celkovou výstavu spojuje na další úrovni, je město Zlín. Zachycování jeho prchavých okamžiků, městských architektonických detailů, Areálu Svit. Pohlížení na věci z jiných úhlů pohledu a perspektiv, zkoušení, zkoumání.

7.4 Grafické řešení plakátu

Grafické zpracování plakátu bylo vytvořeno Šárkou Navrátilíkovou, studentkou grafického designu na univerzitě v Brightonu ve Velké Británii. Návrh byl zhotoven podle inspiračních vizualizací, připomínající optické klamy a hru s fontem písma. I přes výraznost vlnitého názvu výstavy bylo cílem, aby byl návrh minimalistický, což podpořila jednoduchá barevnost kombinující pouze dvě barvy, černou a světlý odstín žluto-béžové. To může evokovat starobylý „antique“ vizuál odkazující na dobový původ jména Café Guerbois.

Tímto stylem vznikly nejen plakáty A3 na propagaci, ale i pozvánky opět ve formátu A6 a internetové pozvánky k šíření povědomí na sociálních sítích.

Obrázek 23: Příklad pozvánky na sociální sítě

Obrázek 24: Příklad pozvánky na sociální sítě

Obrázek 25: Plakát Café Guerbois

Obrázek 26: inspirační obrázky pro konečnou grafickou úpravu

7.5 Anotace

Při psaní anotace bylo důležité vyslovit v krátkosti a srozumitelnosti hlavní myšlenku výstavy, vysvětlení názvu a hlavně zmínit všechny, kteří na ní byli prezentováni.

CAFÉ GUERBOIS BYLA V 19. STOLETÍ KAVÁRNA V PAŘÍŽI, KDE SE PRAVIDELNĚ SETKÁVALA SKUPINA VÝZNAMNÝCH IMPRESIONISTICKÝCH MALÍŘŮ. SKUPINA SE SESKUPOVALA KOLEM ZAKLÁDAJÍCÍHO ČLENA, ÉDOUARDA MANETA, KTERÝ SPOLEČNĚ SE SVÝMI PŘÁTELI ALFREDEM SISLEYM, ÉMILEM ZOLOU, CLAUDEM MONETEM, EDGAREM DEGASEM A DALŠÍMI HORLIVĚ DISKUTOVALI NAD UMĚLECKÝMI TENDENCEMI A NOVINKAMI TĚ DOBY.

PRAVIDELNÉ DIALOGY VEDENÉ MEZI ÚČASTNÍKY BYLY INSPIRACÍ PRO YOSAIFA COHAINA A JEHO FOTOGRAFICKÝ KURZ „LEARNING TO SEE“, SE KTERÝM OPĚT ZAVÍTAL V ROCE 2021 NA UNIVERZITU TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ. KURZ I SÁM PAN COHAIN NAHLÍŽÍ NA FOTOGRAFII Z JINÉHO ÚHLU, KTERÝ SE SNAŽÍ SVÝMI METODAMI PŘENĚST STUDENTŮM VE FORMĚ ZPOMALENÍ, VNÍMÁNÍ A HLEDÁNÍ. FOTOGRAFIE JE TOTIŽ MNOHEM VÍC NEŽ O ZACHYCOVÁNÍ KRÁSY. V JEHO OČÍCH JDE O JEJÍ NALÉZÁNÍ V PROSTÝCH, VŠEDNÍCH MOMENTECH ŽIVOTA.

CAFÉ GUERBOIS JE VÝSTAVA VĚNOVANÁ STUDENTŮM ZAPOJENÝM DO TOHOTO FOTOGRAFICKÉHO WORKSHOPU. STUDENTŮM, KTERÍ STEJNĚ JAKO VELMI ZNÁMÍ MISTŘI ŠTĚTCE PRAVIDELNĚ DISKUTOVALI O TOM, ČÍM V TEN MOMENT INTENZIVNĚ ŽILI – A TO BYLO UMĚNÍ.

AUTOŘI FOTOGRAFIÍ:

ADÉLA NOVÁKOVÁ	MAREK HOFMAN
ALEXANDRA LIKHACHEVA	MARIA SIXTOVÁ
BARBORA SEMANOVÁ	MARIE ZDRÁHALOVÁ
DAMIÁN KISLINGER	MARKÉTA HAŠKOVÁ
DOMINIKA KROŠLÁKOVÁ	MICHAELA KOREŇOVÁ
KAROLÍNA SVĚTLÍKOVÁ	NATÁLIE ŠTĚPÁNÍKOVÁ
KATARINA NEMCOVÁ	PAVEL OCHONSKÝ
KATEŘINA BUŠOVÁ	PETRA KARAMANOVÁ
LUCIE KRAMÁŘOVÁ	TEREZA BRILICOVÁ
LUISA PROKOPOVÁ	VIKTORIE SEDLÁŘOVÁ

Obrázek 27: Finální anotace výstavy se všemi studenty-autory

7.6 Rozpočet výstavy

Na financování výstavy byly použity peníze z vlastních zdrojů.

Tisk plakátů Café Guerbois	160 Kč
Tisk pozvánek Café Guerbois	360 Kč
Instalační materiály	1070 Kč
Papírenské potřeby	80 Kč
Tisk fotografií A6, A3 na PVC	6500 Kč
Poplatek za využití výstavního prostoru	2000 Kč
Grafika plakátů	1500 Kč
Fotografie z vernisáže	500 Kč
Občerstvení na vernisáži	0 Kč
Celkem	12 170 Kč

Tabulka 1: Rozpočet výstavy

III. PROJEKTOVÁ ČÁST

8 INSTALACE

8.1 Umístění výstavy, architektonické a montážní řešení výstavy

Fotografie byly zasazeny do prostředí staré průmyslové budovy v Areálu Svit ve Zlíně, konkrétně do budovy č. 94. Zub času sice zapůsobil na továrenské prostředí popraskanou omítkou, nerovným povrchem podlahy, ale díky surovému charakteru byla tato budova volbou, která se doplňovala s charakterem studentských fotografií. Stropní konstrukce osvětlení se nabízela pro uchycení fotografií na PVC deskách, a to za silonovou strunu, která je držela za kovové kroužky ve dvou horních rozích.

Zbylé snímky na formátech A6 byly vedle sebe pověšeny na ocelovém lanu mezi dvěma sloupy, které mají jako u všech bařovských stavbách pravidelný rastr 6,15 m na 6,15 m. Napnutí ocelových lan obstaraly kovové napínáky a svorky se šroubkem.

Obrázek 28: Přímý pohled do prostoru místnosti v budově č. 94, Areál Svit, Zlín

Obrázek 29: Prostor budovy č. 94

Obrázek 30: Roh místnosti později využitý jako občerstvovací koutek na vernisáži

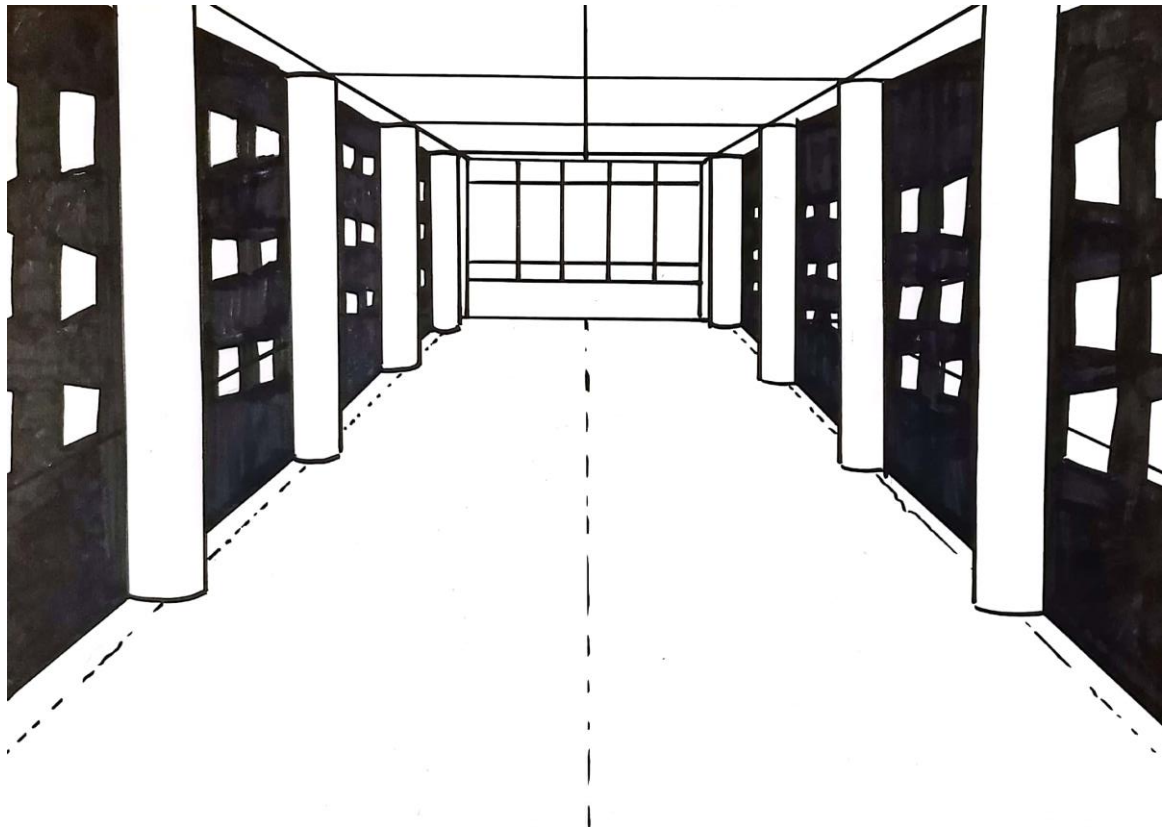

Obrázek 31: Budova č. 94, Areál Svit, Zlín

8.2 První návrh

Původní návrh pro instalaci fotografií byl inspirován konzultacemi fotografických snímků na kurzu „Learning to see“, kdy se fotky nalepovaly na černé desky, aby se tím tak staly výraznějšími. První vizualizace tedy ve větším měřítku připomínala tyto černé desky ve smyslu natažení černé netkané textilie mezi sloupy ve středové linii místnosti. Fotografie by poté byly na plochu připevněny a osvětlovalo by je přímé světlo z velkého okna uprostřed.

Po zhotovení zkoušky však bylo nereálné tento nápad zrealizovat. V návaznosti na to přišel druhý návrh, který se oproti předchozímu soustředil na využití celého prostoru, volnost pohybu a též pobízel k výhledu z velkých oken po stranách místnosti.

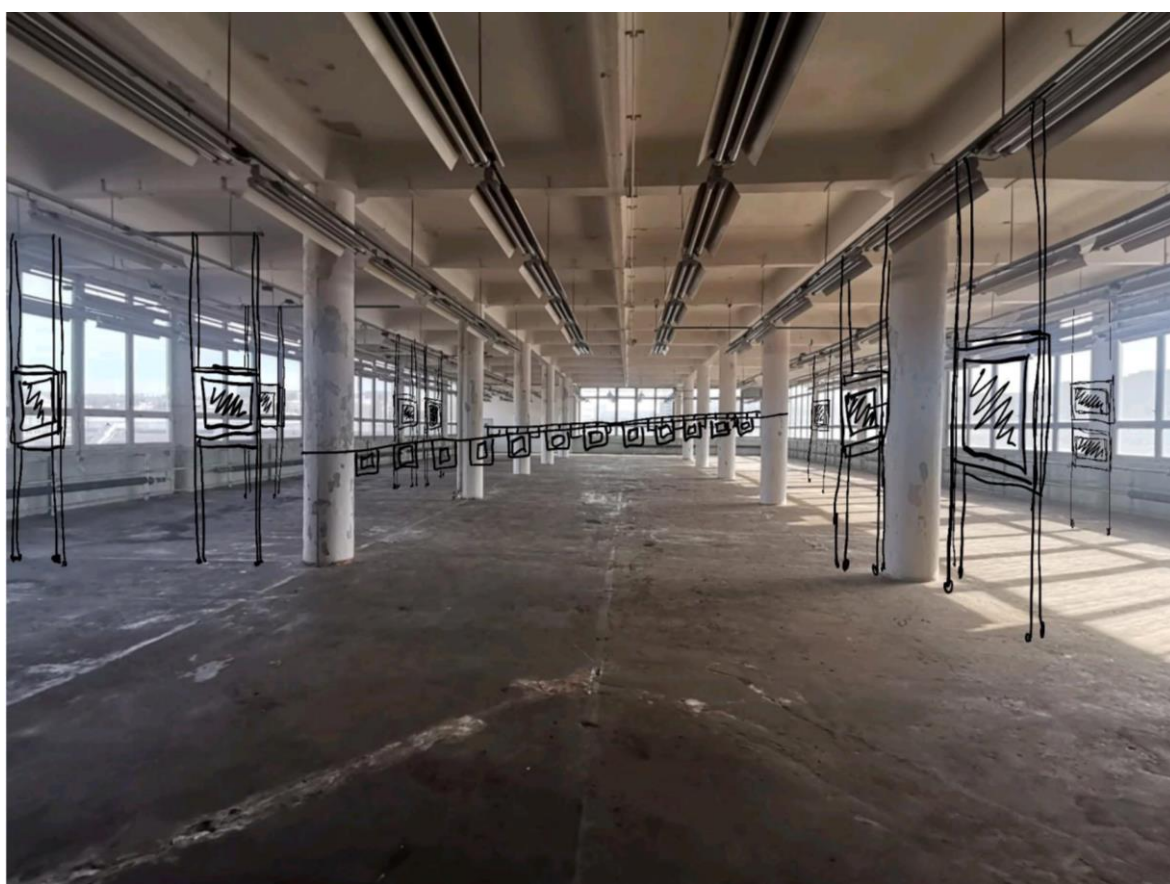
Obrázek 32: Vizualizace prvního návrhu instalace pro výstavu Café Guerbois

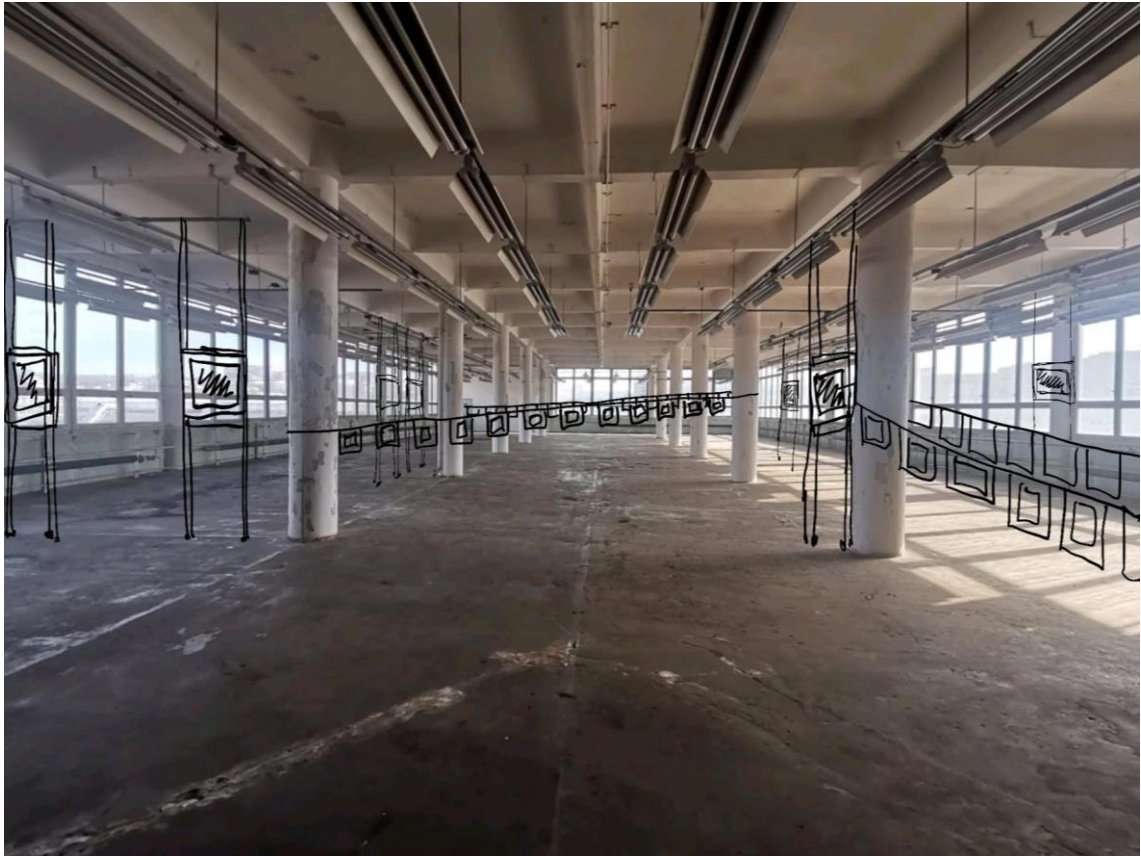
Obrázek 33: Jiný pohled vizualizace

8.3 Druhý návrh

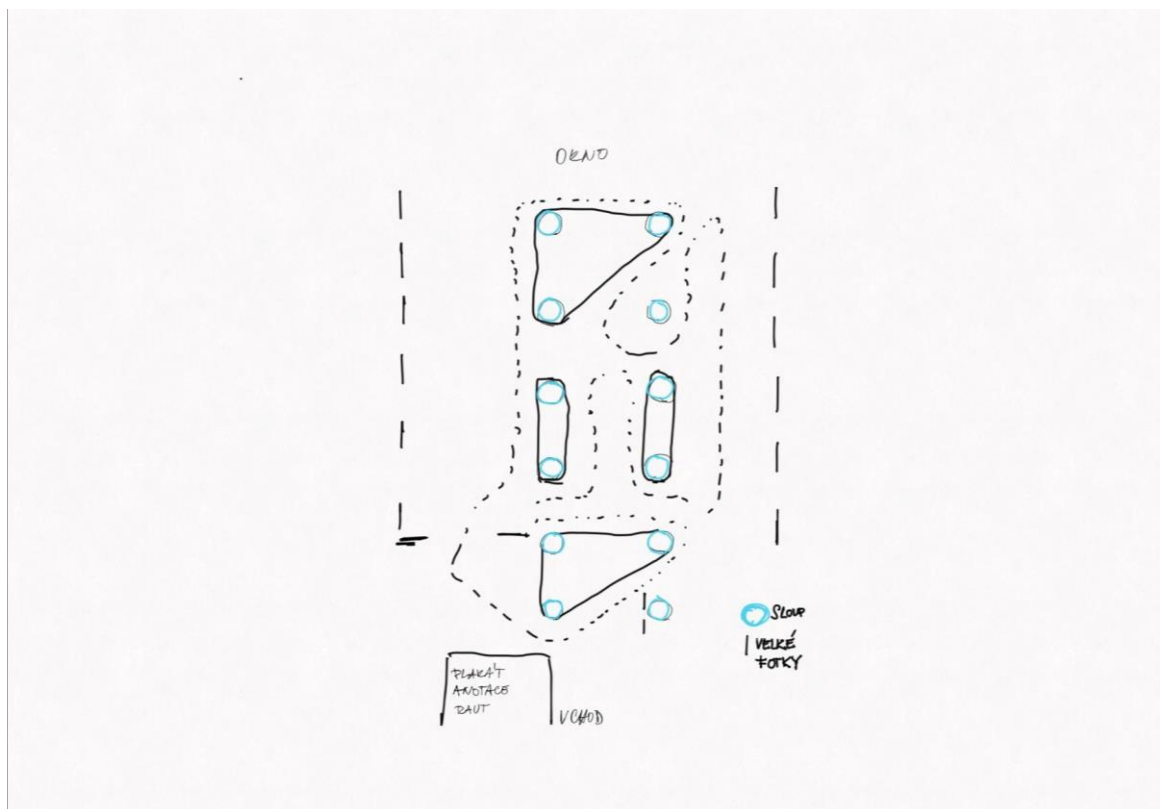
Druhý a finální koncept instalace byl oproti prvnímu mnohem vzdušnější a nesoustředil se pouze na jednu část velkého prostoru. Podporoval volný pohyb návštěvníků mezi sloupy s vystavenými fotografiemi a díky přítomnosti tří prosklených stěn proudilo do prostoru velké množství přirozeného denního světla. I když se vizualizace od reality mírně liší, udržuje si stále hlavní myšlenku nápadu. K vizualizaci byl vytvořen i orientační náčrt procházení výstavou.

Obrázek 34: Vizuální skica druhého návrhu instalace pro výstavu Café Guerbois

Obrázek 35: Vizuální skica druhého návrhu instalace pro výstavu Café Guerbois

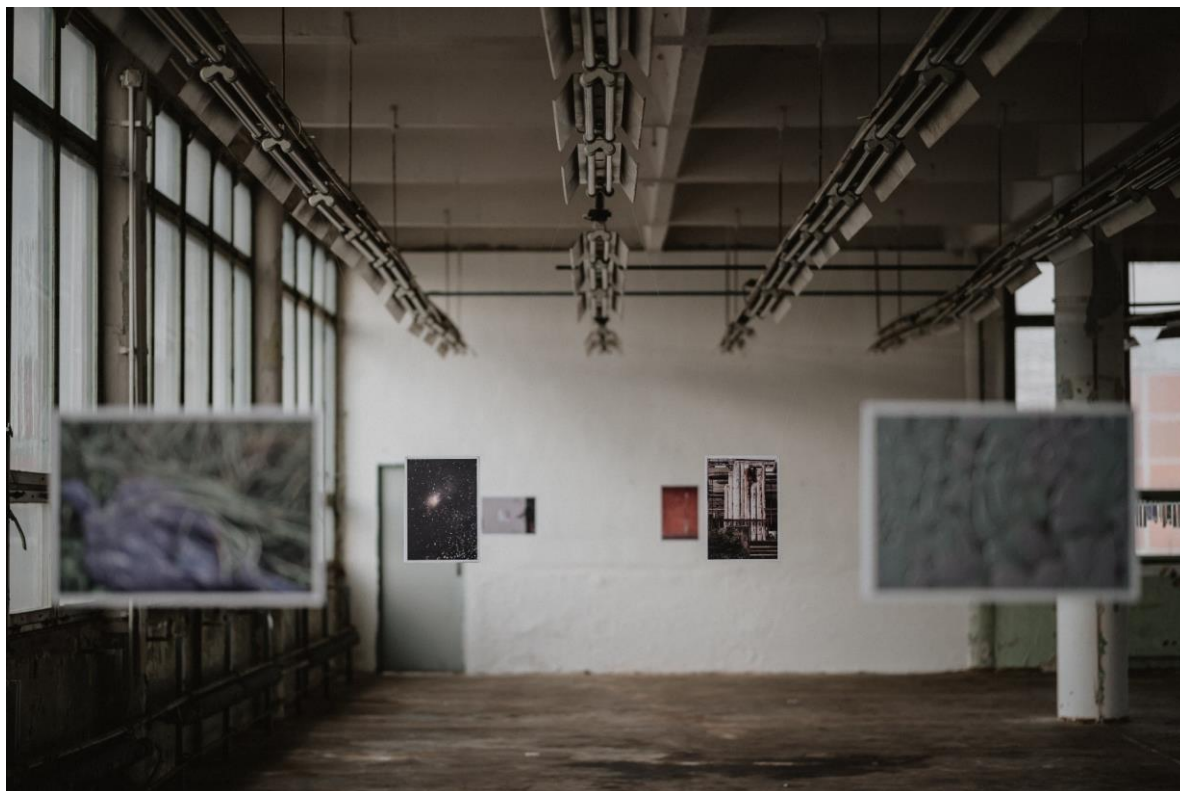
Obrázek 36: Skica zamýšlené mapy výstavy

9 VERNISÁŽ

9.1 Fotodokumentace

„Fotograf, který je schopen zachytit náladu výstavy je pro kurátora něco mezi kritikou a dárkem (Fesl, Grosseová, 2019)“

Fotodokumentace výstavy je pro kurátora možnost zpětné vazby, jak se jeho projekt povedl, tentokrát však z pohledu diváka. Je to forma reflexe, o které se hovořilo v kapitole o provozu a deinstalaci výstavy. Od detailních pohledů na konstrukční řešení až po širokouhlé fotografie scén s celkovou atmosférou akce. Práce fotografa na výstavě představuje pořizování vizuálního zážitku a zachycování atmosféry z uskutečněné akce. Pozvaný fotograf zde sice může využít svou kreativitu, ale hlavně nesmí zapomenout o přenesení informací například těm lidem, kteří se výstavy nemohli zúčastnit a jediná možnost, jak výstavu zhlédnout je pomocí fotodokumentace na internetu (Argelander, Moore, 1974). Fotodokumentace tedy neslouží jen k ohlédnutí se za uplynulou akci, ale je důležitá i pro její další sdílení a propagaci na webových stránkách galerijní a muzejní instituce nebo k propagaci práce samotného kurátora na volné noze.

Obrázek 37: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 38: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 39: Vernisáž Café Guerbois

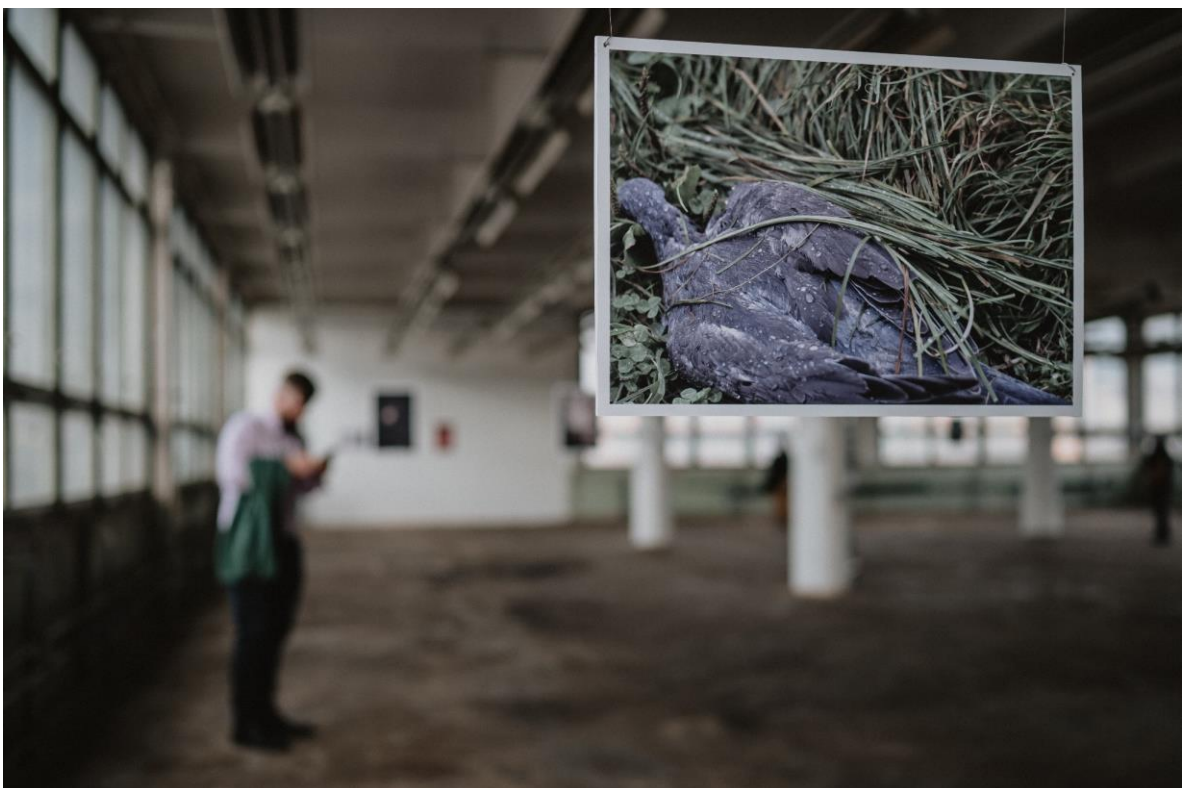
Obrázek 40: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 41: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 42: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 43: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 44: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 45: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 46: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 47: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 48: Vernisáž Café Guerbois

Obrázek 49: Vernisáž Café Guerbois

ZÁVĚR

9.2 Cíl projektu

Vystavení představených fotografií si klade za úkol ukázat ryzí talent studentů fotografie a představit skrytý potenciál těch, kteří pochází z jiných uměleckých oborů. Cílem projektu je poukázat na pozitivní dopad kurzu na mladé tvůrce. Café Guerbois je poděkováním panu Cohainovi za jeho přínos a čas, který svým žákům po celou dobu věnoval a pomohl jim otevřít oči a mysl.

Mezioborový fotografický kurz „Learning to see“ zaujímá v srdcích studentů značnou část místa a pro všechny představuje zdroj inspirace při své další cestě uměleckého tvoření. Yosaif Cohain během pár dnů dokázal ze samostatných jedinců vytvořit nejen nebojácné experimentátory za hledáčkem fotoaparátu, ale hlavně silnou komunitu. Lidé v ní sdílí stejné vzpomínky, dojmy a považují za důležité, aby mohli mít stejnou zkušenost i další.

Práce však nenaznačuje, že by měly technické dovednosti menší váhu než pocity spojené při fotografování. Ba naopak, je potřeba umět si zvolit svou pracovní techniku, která člověku vyhovuje, skloubit tento svět teoretických znalostí s praxí a při tom se nezapomenout pozorně dívat a užívat si proces.

Autorka práce si v roli kurátora studentské výstavy na vlastní kůži vyzkoušela, co vše je za potřebí pro úspěšnou výstavu zařídit. Získala mnohé příležitosti k dalšímu vystavení a navázala nové kontakty, které jí pomohou k rozvíjení své profese.

Autorka diplomové práce věří, že tímto projektem se jí otevírá svět možností v oblasti galerijní a muzejní praxe, co by kurátora výstav a expozic. Zároveň je připravena na všechna úskalí, která tato práce může na své cestě přinést, je si však dobře vědoma, že úspěch při zdařilém projektu je zásluhou nejen samostatnosti a zodpovědnosti jedince, ale i týmové práce ve skupině, přesně jako jí to naučil její izraelský mentor, Yosaif Cohain.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BLAŽKOVÁ, Eliška. *Becalelova akademie umění a designu v Jeruzalémě Historický vývoj se zaměřením na výuku fotografie*. Zlín, 2019. Disertační práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Vedoucí práce prof. Mgr. Pavel Dias.

COELN, Peter, Achim HEINE a Andréa HOLZHERR, ed. *Magnum's first*. Ostfildern: Hatje Cantz Verlag, 2008, 210 s. ISBN 9783775722155.

COHAIN, Yosaif. *Yuval*. Israel: Kaleidoscope Press, 2016.

FESL, David a Isabela GROSSEOVÁ, ed. *After life výstavy*. Praha: Akademie výtvarných umění v Praze, 2019, 157 s. ISBN 978-80-87108-80-2.

FÍŠEROVÁ, Lucia L. *Jak připravit výstavu: praktická příručka pro studenty fotografie*. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta multimediálních komunikací, 2021, 1 online zdroj (96 stran). ISBN 978-80-7678-003-3. Dostupné také z: <https://digilib.k.utb.cz/handle/10563/46012>

GEORGE, Adrian. *The curator's handbook*. New York: Thames & Hudson, 2015, 1 online zdroj (333 stran). ISBN 9780500772621. Dostupné také z: <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&scope=site&db=nlebk&AN=3180090&authtype=ip,shib&custid=s3936755>

HORŇÁKOVÁ, Ladislava. *Metodika výstav: Návrh, námět, libreto, scénář*. Zlín, 2022.

MARINCOLA, Paula, ed. *What makes a great exhibition?*. Philadelphia: Philadelphia Exhibitions Initiative, c2006, 184 s. Questions of practice. ISBN 9780970834614. Dostupné také z: <http://www.loc.gov/catdir/toc/fy0710/2005910486.html>

MRÁZKOVÁ, Daniela. *Co je fotografie: 150 let fotografie: katalog výstavy*. Praha: CREDIT PRAHA, 1989. ISBN 80-7024-004-0.

SÝKOROVÁ, Lenka, Lenka SÝKOROVÁ a Lenka SÝKOROVÁ. *Nezávislé kurátorství ve volném čase: nezávislý kurátor a umělec-kurátor na české vizuální scéně 2000-2016 = Independent curating as a leisure activity : an independent curator and artist-curator on the Czech visual art scene in 2000-2016*. V Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, [2016], 193 s. Projekty. ISBN 9788075610287.

TARTAKOVER, David a Gideon OFRAT. *Bezalel 100: Volume Three*. Jerusalem: Bezalel Academy of Art and Design, 2008. ISBN 978-965-555-363-5

TIŠLIAR, Pavol, Tomáš ČERNUŠÁK a Irena LOSKOTOVÁ, ELBEL, Petr, ed. *Výstava v archivu: teorie a praxe*. Brno: Masarykova univerzita, 2019, 109 s. ISBN 9788021094062.

VESELÁ, Romana, ed. *Pozice kurátor: poznámky správců umění a designu*. V Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, 2016, 118 s. Projekty. ISBN 9788075610355.

INTERNETOVÉ ZDROJE

ARGELANDER, Ronald a Peter MOORE. Photo- Documentation: and interview with Peter Moore. *The Drama Review: TDR* [online]. Cambridge university press, 1974, (3), 8 [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1144924?seq=1>

BALDWIN, Eric. SANAA's Bezalel Academy in Jerusalem Set for 2022 Opening. *Arch Daily* [online]. 2019 [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: <https://www.archdaily.com/911000/sanaas-bezalel-academy-in-jerusalem-set-for-2022-opening>

BAR-AM, Aviva a Shmuel BAR-AM. The Bezalel artist legacy flourishes in Jerusalem. *The Times of Israel* [online]. 22.11. 2014 [cit. 2023-05-09]. Dostupné z: <https://www.timesofisrael.com/the-bezalel-artistic-legacy-flourishes-in-jerusalem/>

Bezalel: Academics [online]. [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: <https://www.bezalel.ac.il/en>

Jewish virtual Library: a project of aice [online]. [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/boris-schatz>

SENF, Lukáš. Encyklopedie Migrace: Sionismus. *Jewish virtual Library: a project of aice* [online]. 2018 [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: <https://www.encyclopediaofmigration.org/sionismus/>

STATHAKI, Ellie. *Wallpaper: SANAA's Bezalel Academy of Arts and Design is designed to connect with the heart of Jerusalem* [online]. 2022 [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: <https://www.wallpaper.com/architecture/bezalel-academy-of-arts-and-design-sanaa-hq-architects-jerusalem-isreal>

WIZO: Doing what matters [online]. [cit. 2023-05-17]. Dostupné z: WIZO Haifa Academy of Design and Education: History

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

WIZO Women's international zionist organization

SEZNAM OBRÁZKŮ

- Obrázek 1: fotografie z knihy Yuval, Yosaif Cohain, 1976-1979/ COHAIN, Yosaif.:Yuval [online]. In: [cit. 2023-04-15]. Dostupné z: <https://www.kls-studio.com/product-page/yuval>
- Obrázek 2: fotografie z knihy Yuval, Yosaif Cohain, 1976-1979/ COHAIN, Yosaif.:Yuval [online]. In: [cit. 2023-04-15]. Dostupné z: <https://www.kls-studio.com/product-page/yuval>
- Obrázek 3: Boris Schatz, neboli Pan Bezalel před vchodem do akademie, kolem roku 1920/ , Jenna. The High Priest of Handicrafts. In: *Tablet* [online]. 2021. Dostupné z: <https://www.tabletmag.com/sections/holidays/articles/high-priest-of-handicrafts-bezalel-seder-plates>
- Obrázek 4: Pohled z ulice na původní umístění akademii na ulici ulici Samuel ha-Nagid/ *The Jerusalem Post: New Bezalel campus to inject 'capsule of art' in heart of Jerusalem* [online]. In: . 2017. Dostupné z: <https://www.jpost.com/israel-news/culture/new-bezalel-campus-to-inject-capsule-of-art-in-heart-of-jerusalem-494978>
- Obrázek 5: Logo akademie, autorem je Efrajim Moses Lilien/ Bezalel Logo. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001. Dostupné z: <https://cs.m.wikipedia.org/wiki/Soubor:BezalelLogo.svg>
- Obrázek 6: Vizualizace akademie z ptáčích perspektiv/ SANAA's Bezalel Academy in Jerusalem Set for 2022 Opening. In: *Arch Daily* [online]. 2017. Dostupné z: <https://www.archdaily.com/911000/sanaas-bezalel-academy-in-jerusalem-set-for-2022-opening>
- Obrázek 7: Fotografie nádvoří/ New Campus. In: *Bezalel* [online]. Dostupné z: <https://www.bezalel.ac.il/en/about/campus>
- Obrázek 8: Fotografie kaskádových teras/ Bezalel Academy of Arts and Design in Jerusalem (in construction). In: *ArquitecturaViva* [online]. 2023. Dostupné z: <https://arquitecturaviva.com/works/escuela-de-bellas-artes-de-bezalel-en-construccion>
- Obrázek 9: Prosklená stěna smívající hranice exteriéru a interiéru/ Bezalel Academy of Arts and Design in Jerusalem (in construction). In: *ArquitecturaViva* [online]. 2023. Dostupné z: <https://arquitecturaviva.com/works/escuela-de-bellas-artes-de-bezalel-en-construccion>
- Obrázek 10: Použití materiálu a barevnosti koresponduje se charakteristikou města/ SANAA's Bezalel Academy of Arts and Design is designed to connect with the heart of Jerusalem. In: *Wallpaper* [online]. 2022. Dostupné z: <https://www.wallpaper.com/architecture/bezalel-academy-of-arts-and-design-sanaa-hq-architects-jerusalem-isreal>
- Obrázek 11: Interiér budovy/ New Campus. In: *Bezalel* [online]. Dostupné z: <https://www.bezalel.ac.il/en/about/campus>

- Obrázek 12: Transparentnost se uplatňuje i u některých učeben/ New Campus. In: Bezalet [online]. Dostupné z: <https://www.bezalet.ac.il/en/about/campus>
- Obrázek 13: Yosaiif Cohain se studenty během focení ve městě, 2021/ autor: Pavel Ochonský, vlastní archiv, 2021
- Obrázek 14: Studenti s fotografickou pomůckou 7x10 cm/ autor: Pavel Ochonský, vlastní archiv, 2021
- Obrázek 15: Yosaiif Cohain při přednášce/ autor: Kateřina Bušová, vlastní archiv, 2021
- Obrázek 16: Yosaiif Cohain při přednášce/ autor: Pavel Ochonský, vlastní archiv, 2021
- Obrázek 17: Příklad lineárního řazení v jedné řadě u při výstavě Štěpána Grygara v roce 2017/ Galerie současného umění a architektury: Dům umění České Budějovice [online]. Dostupné z: <https://dumumenicb.cz/vystava/stepan-grygar/>
- Obrázek 18: Příklad mozaikového řazení/ : How to Prepare for a Photography Exhibition [online]. 2019. Dostupné z: <https://www.hamstech.com/how-to-prepare-for-a-photography-exhibition>
- Obrázek 19: Plošné řazení fotografií využívající volnějšího způsobu instalace/ Tillmans, W. (2023). [Online]. Retrieved from https://www.moma.org/calendar/exhibitions/5440?installation_image_index=18
- Obrázek 20: Způsob zavěšení fotografií/ "Unwritten" - Latvia's Pavilion at the Venice Biennale 2014. In: *Arch Daily* [online]. 2014. Dostupné z: <https://www.archdaily.com/516372/unwritten-latvia-s-pavilion-at-the-venice-biennale-2014/53976e64c07a80569e00061d-unwritten-latvia-s-pavilion-at-the-venice-biennale-2014-photo>
- Obrázek 21: Fotografie respondenta z fotografického workshopu „Learning to see“/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 22: Édouard Monet, At the Café, 1874/ MANET, Édouard. *At the Café* [online]. In: . Dostupné z: <https://www.clevelandart.org/art/2019.57>
- Obrázek 23: Příklad pozvánky na sociální síť/ autor: Šárka Navrátilíková/ vlastní zdroj, 2023
- Obrázek 24: Příklad pozvánky na sociální síť/ autor: Šárka Navrátilíková/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 25: Plakát Café Guerbois/ autor: Šárka Navrátilíková/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 26: inspirační obrázky pro konečnou grafickou úpravu/: Experiment. In: *Behance* [online]. 2013. Dostupné z: <https://www.behance.net/gallery/6636487/eksperiment-Experiment>

Wildbirds and the peacedrums [online]. In: . Dostupné z:

<https://www.studiofeixen.ch/sudpol/>

Oh wow [online]. In: . Dostupné z: <https://www.graphis.com/entry/6d69d15a-955e-4d11-b70c-6075c03eef44/>

Who made who [online]. In: . Dostupné z:

<https://www.behance.net/gallery/29513657/Club-Hmisphere-posters>

- Obrázek 27: Finální anotace výstavy se všemi studenty-autory/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 28: Přímý pohled do prostory místnosti v budově č. 94, Areál Svit, Zlín/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 29: Prostor budovy č. 94/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 30: Roh místnosti později využitý jako občerstvovací koutek na vernisáži/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 31: Budova č. 94, Areál Svit, Zlín/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 32: Vizualizace prvního návrhu instalace pro výstavu Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 33: Jiný pohled vizualizace/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 34: Vizuální skica druhého návrhu instalace pro výstavu Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 35: Vizuální skica druhého návrhu instalace pro výstavu Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 36: Skica zamýšlené mapy výstavy/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 37: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 38: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 39: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 40: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 41: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 42: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 43: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 44: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 45: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 46: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 47: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023

- Obrázek 48: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023
- Obrázek 49: Vernisáž Café Guerbois/ vlastní archiv, 2023

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Rozpočet výstavy.....	59
----------------------------------	----

